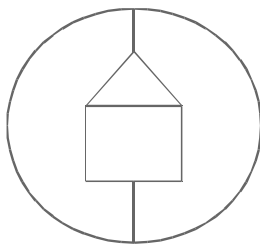

STUDIO B&M
PROJEKTOVÁNÍ, OCHRANA KRAJINY

HODNOCENÍ VLIVU ZÁMĚRU NA KRAJINNÝ RÁZ

STUDIE VLIVU NA KRAJINNÝ RÁZ ÚZEMÍ
PODKLAD PRO DOKUMENTACI
EIA SMR ETE

NA ÚVOZE 32
591 01 ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

Akce: **Nový jaderný zdroj SMR v lokalitě Temelín**

Popis akce: Studie posouzení záměru výstavby Nového jaderného zdroje SMR v lokalitě Temelín z hlediska ochrany krajinného rázu, stanoveném v § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, dle příslušné metodiky hodnocení krajinného rázu – podklad pro dokumentaci EIA.

Metodika:

Hodnocení je zpracováno v souladu s metodikou preventivního hodnocení Bukáček, R. Matějka, P. 1997: Metodika hodnocení krajinného rázu. Správa Chráněných krajinných oblastí ČR, Praha. [<http://www.nature.cz>] a metodiky případového hodnocení autorů Vorel I., Bukáček R., Matějka P., Culek M., Sklenička P. 2004: Metodika posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz.

Objednatel: **AMENTUM CLEAN ENERGY S.R.O.**
KŘENOVÁ 58
602 00 BRNO

Oznamovatel -

Zpracovatel: Ing. Roman Bukáček, Studio B&M,
Na Úvoze 720/32, 591 01 Žďár nad Sázavou
Hodnotitel: **Mgr. et Ing. Roman Bukáček**

Datum: **26.06.2025**

Verze: **05**

1 CÍLE A PŘEDMĚT POSOUZENÍ

Cílem je vypracování studie vlivu záměru na krajinný ráz území jako podklad pro dokumentaci EIA. Jde o posouzení záměru výstavby Nového jaderného zdroje SMR v lokalitě Temelín (dále jen „SMR ETE“) z hlediska ochrany krajinného rázu, ve smyslu § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (dále také jen „ZOPK“) dle citované metodiky hodnocení krajinného rázu.

Předmětem studie je zpracování hodnocení vlivu na krajinný ráz území pro SMR ETE, včetně vyhodnocení kumulativních vlivů stávajících dvou bloků Jaderné elektrárny Temelín (ETE1,2) (4 chladicí věže o výšce 155 m), rozšíření stávajícího skladu vyhořelého jaderného paliva (SVJP ETE), plánovaného Nového jaderného zdroje v lokalitě Temelín (NJZ ETE) ve výkonové alternativě 2 x 1700 MWe (4 chladicí věže celkem o výšce 180 m), se zohledněním publikovaných strategií ochrany krajinného rázu, užívaných metodik a analytických prací. Cílem hodnocení je především vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru, identifikace potenciálně zasažených znaků (rysů) a hodnot v odpovídajícím měřítku hodnocení.

Tato studie navazuje na předchozí posouzení vlivu záměru na krajinný ráz zpracované 15.10.2023 Ing. Romanem Bukáčkem (Studio B&M), kdy byl záměr předkládán ve variantním řešení s klasickou (vysokou) chladicí věží nebo nízkými ventilátorovými chladicími věžemi. Ze závěrů tohoto hodnocení vyplývá podpora technologie chlazení o nižší výšce.

2 CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU

2.1 STRUČNÝ POPIS ZÁMĚRU

Záměr představuje návrh instalace nového jaderného zdroje malého modulárního reaktoru (dále jen „SMR“) v lokalitě Temelín (ETE). V principu jde o jadernou elektrárnu představující lehkovodní reaktor (LWR) generace III+ s vysokou mírou prvků pasivní bezpečnosti o celkovém čistém elektrickém výkonu do 500 MWe. Pro SMR ETE jsou preferovaným řešením nízké ventilátorové chladicí věže; o velké chladicí věži, která byla mj. předmětem předchozího posouzení pro potřeby oznámení záměru, se dále neuvažuje (viz výše).

Součástí záměru SMR ETE jsou související stavební objekty a provozní soubory (technologická zařízení), sloužící pro výrobu a vyvedení elektrické energie (včetně vedení) do rozvodny Kočín, zajištění rezervního napájení a pro zajištění bezpečného provozu jaderného zařízení.

Obr. 1 Ilustrativní výkres znázorňující členění navrhovaného areálu SMR ETE

Pro hodnocení krajinného rázu kromě umístění záměru (viz situace) je vzhledem k existenci areálu JE Temelín rozhodující členění hmot hlavních objektů a jejich výška (viz příložená dokumentace).

Výška objektů SMR ETE:

1. budova kontejnmentu: až 60 m,
2. strojovna TG: až 45 m,
3. ventilační komín: předpokládaná výška 56 m, může však dle výsledků dalších studií dosáhnout až 150 m,
4. chladicí ventil. věže: 14,5 m.

výška ostatních objektů není přesně specifikována (předpokládá se výška do 20 m).

Obr. 2 Schématické znázornění základních nejvýrazněji se uplatňujících hmot záměru (výřez 3D zobrazení pro účely studie zastínění)

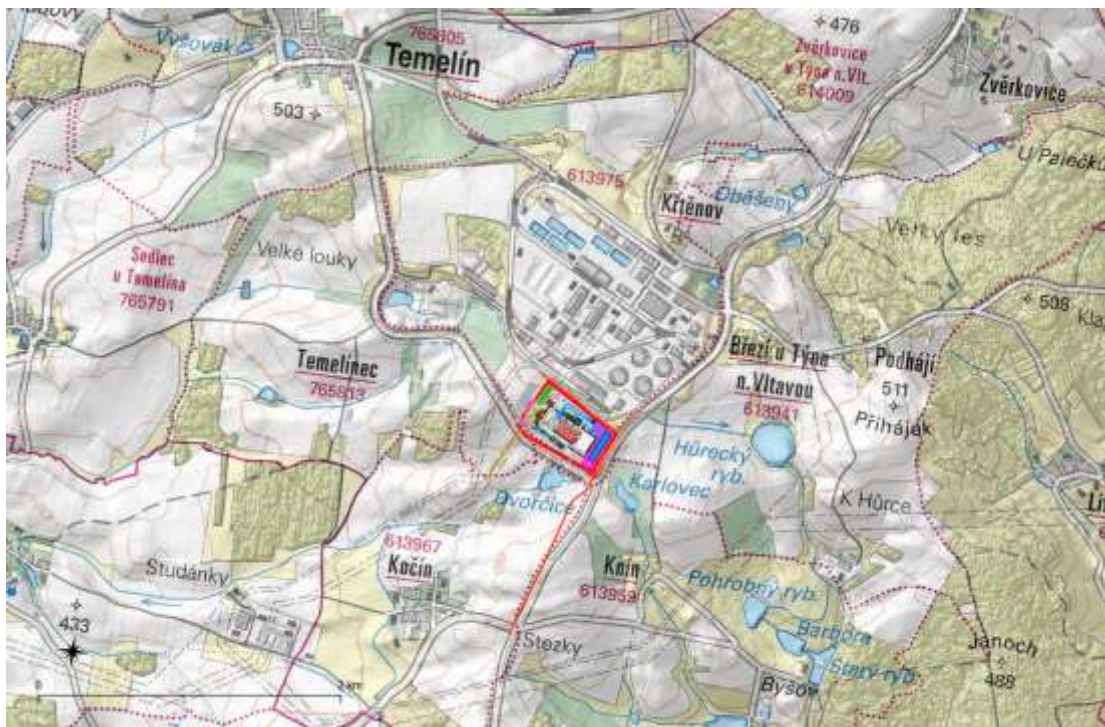
Výška základní plochy SMR ETE, tj. referenční nulová základna, se nachází ve 495 m n.m. Referenční nulová výška pro ETE1,2 je 507 m n. m. a 503 m n. m., pro NJZ ETE je cca 500 m n. m.

Obr. 3 Pohled z jihu do prostoru řešené lokality před JE Temelín

2.2 SITUACE

Záměr SMR ETE je situován k jižnímu okraji stávajícího areálu JE Temelín, který se nachází v Jihočeském kraji, na území obce Temelín (k.ú. Křtěnov). Řešený prostor je v současné době využíván k zemědělství a zasažené pozemky jsou vedeny jako orná půda nebo ostatní plocha.

Obr. 4 Širší situace umístění záměru zahrnující prostor stávající JE Temelín (mapový podklad: ZM50, ČÚZK, 2025)

Obr. 5 Detail území záměru se zobrazením stávajícího areálu JE Temelín (mapový podklad: ortofoto, ČÚZK, 2025)

2.3 ÚZEMNÍ PLÁN TEMELÍN

V platném znění územního plánu obce Temelín po změně č. 4 je záměr situován do plochy ZSVS.ETE (dočasně zastavitelné plochy pro ZS ETE). Územní plán pro tyto plochy stanovuje následující způsob využití:

Hlavní využití: *Tyto plochy jsou určeny zejména pro umístování dočasných technických, skladovacích a manipulačních zařízení nadregionálního významu, pro zařízení staveniště za účelem dostavby ETE. Veškerá zařízení, činnosti a děje budou dočasného charakteru a po ukončení výstavby budou zrekultivována na zemědělský půdní fond, krajinnou zeleň nebo PUPFL.*

Přípustné využití: *Přípustné jsou například i dočasné administrativní provozy, sociální zařízení, zařízení dopravní vybavenosti, zejména manipulační plochy, parkovací a odstavná stání. Přípustná je technická a dopravní infrastruktura včetně technické a dopravní infrastruktury pro účely jaderné elektrárny Temelín. Přípustné jsou i služby bezprostředně spojené s hlavními činnostmi a zařízeními v tomto území. Přípustné je využití pro prvky ÚSES a v případě, že v některých těchto plochách jsou prvky ÚSES vymezeny, budou preferovány před ostatním přípustným i hlavním využitím.*

Nepřípustné funkce: *Nepřípustná jsou zejména jakékoliv zařízení činnosti a děje, které by vylučovaly nebo znemožňovaly následnou rekultivaci tohoto území na zemědělský půdní fond.*

Podmínky prostorového uspořádání: *Pro tyto plochy je stanovena výšková hladina pro dočasné objekty max. 4 NP, v případě dočasných technologických objektů se výšková hladina nestanovuje. Pro tyto plochy je dočasná zastavitelnost stanovena max. 100%.*

Obr. 6 Výřez z dokumentace ÚP Temelín – Hlavní výkres (zdroj: Územní plán Temelín, dostupný online: <https://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/portal/up/obce>)

Ochrana krajinného rázu není územním plánem řešena a nejsou deklarovány žádné podmínky ve smyslu § 12 odst. 4 ZOPK.

2.4 OBJEKTY POSUZOVANÉ V RÁMCI KUMULATIVNÍHO VLIVU NA KRAJINNÝ RÁZ

2.4.1 ETE1,2

Jaderná elektrárna Temelín (ETE1,2) se nachází na ploše 123 ha přibližně 24 km od Českých Budějovic a 5 km od Týna nad Vltavou. Elektřinu vyrábí ve dvou blocích s tlakovodními reaktory VVER 1000 typu V 320. Areál je umístěn mezi vsí Březí u Týna nad Vltavou, Kočín a Temelín do nadmořské výšky cca 500 m nad mořem. ETE1,2 představuje stávající areál se dvěma reaktorovými bloky jaderné elektrárny o výšce 67 m, čtyřmi chladicími věžemi o výšce 155 m a souvisejícími stavebními objekty a provozními soubory (technologická zařízení, ventilační komíny), sloužící pro výrobu a vyvedení elektrické energie (včetně vedení) do rozvodny Kočín, zajištění rezervního napájení a pro zajištění bezpečného provozu jaderného zařízení.

Obr. 7 Severozápadní šikmý pohled na stávající areál JE Temelín s ETE1,2

2.4.2 NJZ ETE

Záměr má charakter novostavby, přičemž z hlediska původní koncepce výstavby jaderné elektrárny v lokalitě Temelín měl charakter dostavby elektrárny, a to o bloky moderního typu vč. doplnění linek elektrického napětí do rozvodny Kočín a zkapacitnění přívodu surové vody z čerpací stanice Hněvkovice do elektrárny.

Záměr je umístován do prostoru navazujícího na areál stávající elektrárny Temelín (bloky 1 a 2 včetně souvisejících staveb a zařízení).

Pro výkonovou alternativu NJZ ETE 2 x 1 700 MWe budou dominantními objekty 4 nové chladicí věže s přirozeným tahem (vždy dvě věže na jeden blok) o výšce 180 m a samotné 2 reaktorové bloky výšky cca 70 m.

Záměr NJZ ETE je situován v lokalitě Temelín zejména na plochách původně plánovaných pro výstavbu stavebních objektů a technologických zařízení souvisejících s realizací dalších původně plánovaných 2 bloků typu VVER 1000 MWe. Vyvedení výkonu z nového zdroje je situováno v souběhu se stávajícím vyvedením výkonu z ETE do rozvodny Kočín.

Obr. 8 Severozápadní šikmý pohled do areálu JE Temelín s doplněním NJZ ETE v kontextu stávajícího areálu JE Temelín (3D ilustrativní fotomontáž; šipka vyznačuje umístění záměru SMR)

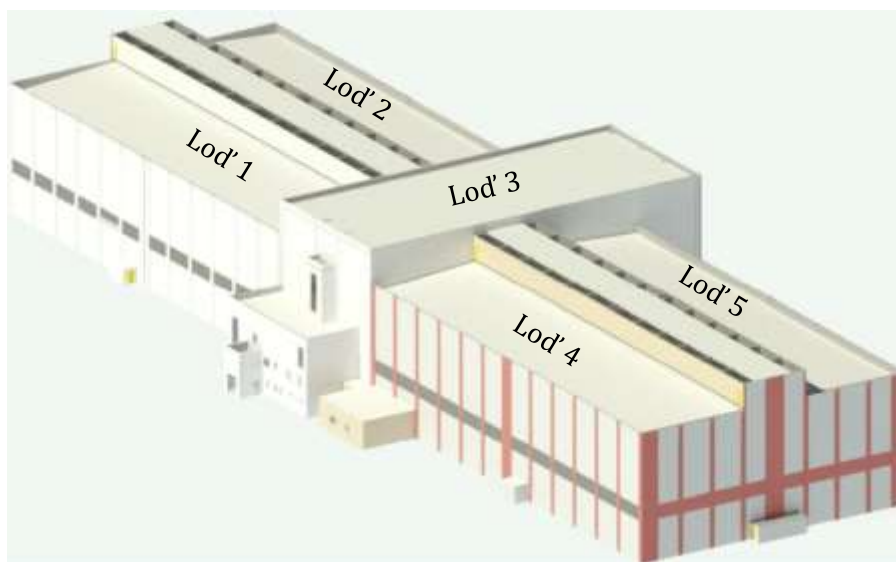
2.4.3 SKLAD VYHOŘELÉHO JADERNÉHO PALIVA, SVJP ETE

Předmětem záměru je rozšíření skladovací kapacity stávajícího skladu vyhořelého jaderného paliva v lokalitě Temelín, spočívající ve výstavbě a provozu nové skladovací části (přístavby) stávajícího skladu, včetně stavebního, technologického a provozního propojení na stávající sklad. Nová skladovací část bude jak z hlediska stavebního, tak i technologického a provozního, koncepčně shodná se skladovací částí stávajícího skladu. Nová skladovací část bude využívat stávající příjmovou část skladu, na kterou tak bude napojena stávající i nová skladovací část. Součástí záměru jsou i obalové soubory pro skladování vyhořelého jaderného paliva, které budou do skladu postupně umístovány.

Záměr je určen k dlouhodobému skladování vyhořelého jaderného paliva z provozu stávající elektrárny Temelín (ETE1,2).

Situační umístění SVJP v rámci areálu ETE 1,2 je stanoveno na základě návazností na již existující části funkčního objektu SVJP (SO 945), který tvoří dvoulodní skladovací část a příjmová část. Přístavba SVJP (SO 946, předmět záměru) navazuje zrcadlově na příjmovou část a hlavní prostor tvoří opět dvě skladové podélné lodě (lod' č. 4 a 5).

Dispoziční řešení budovy SVJP a její umístění je zřejmé z následujících obrázků.

Obr. 9 Přehledná vizualizace budovy, pohled z jihovýchodu, v pozadí stávající skladovací část skladu, uprostřed stávající příjmová část skladu, v popředí nová skladovací část (přístavba) skladu (převzato z projektové dokumentace – bez měřítko)

Základní parametry stavebních objektů záměru SVJP:

- užitková plocha obou skladovacích hal SO 946 (lod' č. 4 a 5): cca 2960 m²
- obestavěný prostor obou skladovacích hal SO 946 (lod' č. 4 a 5): cca 73 644 m³
- zastavěná plocha SO 946: cca 3 605 m²
- délka SO 946: cca 74,2 m
- šířka SO 946: cca 46,5 m
- výška SO 946: cca 20,4 m (bez světlíku), cca 24,6 m (se světlíkem)

Obr. 10 Umístění SVJP v areálu JE Temelín

2.5 ZÁKLADNÍ CHARAKTER ZÁMĚRU VE VZTAHU KE KRAJINNÉMU RÁZU, URČENÍ MOŽNÝCH VLIVŮ

Vzhledem k umístění záměru, jeho charakteru, bude z hlediska ochrany krajinného rázu posuzována především změna obrazu celé lokality JE Temelín, a to včetně uvažovaných změn, tj. nejen stávající objekty ETE1,2, ale i navrhovaný NJZ ETE a objekt SVJP po jeho rozšíření v areálu JE Temelín, které jsou posuzovány v kumulaci s předloženým záměrem.

Záměr jako takový může z pohledu rázu krajiny dotčeného krajinného prostoru zasáhnout následující hodnoty ve smyslu zákonem (ZOPK) definovaných kritérií:

Estetická hodnota	Obraz stávajícího areálu JE Temelín významným způsobem ovlivňuje vnímání této hodnoty; záměr SMR ETE je situovaný z jižní strany do bezprostředně navazujícího prostoru na areál zmíněné JE Temelín. Lze předpokládat především změnu obrazu lokality vnímaného z navazujícího okolí a významných dálkových pohledů z předem definovaných pohledových míst.
Přírodní hodnota	Vzhledem k charakteru místa a navazujících prostorů, kam je záměr umístěn, není očekáván zásah přírodní hodnoty.
Harmonické měřítko	Harmonické měřítko ve stávající situaci významně ovlivňuje stávající soubor technologických a souvisejících služebních objektů ETE1,2. Vzhledem k členění hmot a jejich proporcím lze říci, že stávající zásah harmonického měřítka bude mírně posílen, úkolem hodnocení je zjistit, zda nebude tento zásah neúnosně změněn.
Harmonické vztahy v krajině	Podobně jako tomu je u harmonického měřítka, jsou i harmonické vztahy v krajině významně ovlivněny stávajícím areálem JE Temelín. Záměr, vzhledem ke svému charakteru a

	umístění, by již neměl vnímání stávajícího zásahu harmonických vztahů v krajině významně snížit, posílí však vnímání stávajícího měřítka a obrazu lokality JE Temelín. Úkolem hodnocení je zjistit, zda je toto posílení v kontextu uvažovaných změn (NJZ ETE, SVJP a SMR ETE) únosné.
MZCHÚ	V daném prostoru nejsou vymezena žádná maloplošná chráněná území, ani nejsou tato chráněná území vymezena v bezprostřední vzdálenosti tak, aby mohla být z pohledu ochrany krajinného rázu ovlivněna.
VZCHÚ	V řešeném prostoru, ani v navazujícím území není vyhlášena chráněná krajinná oblast nebo národní park;
VKP	V předmětné lokalitě nejsou ve vztahu k záměru dotčeny žádné objekty významných krajinných prvků.
Kulturní hodnoty	V předmětné lokalitě nejsou ve vztahu k záměru dotčeny žádné kulturní hodnoty.
Kulturní dominanty	V předmětné lokalitě nejsou ve vztahu k záměru dotčeny žádné kulturní dominanty.

3 METODIKA HODNOCENÍ A POUŽITÉ POJMY

Hodnocení vychází z uvedeného zákona č. 114/1992 Sb., který chápe krajinný ráz jako důležitou vlastnost krajiny, kterou je potřeba chránit před jejím znehodnocením. Krajinný ráz je utvářen především přírodní, kulturní a historickou charakteristikou, které jsou přítomny v podobě různě se uplatňujících znaků a jevů v krajině, které ve vzájemném spolupůsobení utváří celkový charakter, a tedy ráz krajiny.

Jak uvádí Bukáček a Matějka (1997)¹ vyznačuje se každý přítomný znak nebo jev určitým projevem, který může být vnímán pozitivně či negativně nebo též neutrálně, dále má určitý význam, který je pro krajinný ráz zásadní, spoluurčující nebo doplňující a dále také určitou hodnotu (cennost). Obecně lze říci, že ochrana krajinného rázu spočívá v ochraně pozitivních znaků a jevů určité charakteristiky a v eliminaci těch, které jsou vnímány negativně a tedy rušivě, disharmonicky, nepříjemně.

Postup hodnocení vychází z citované metodiky případového hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz². Hodnocení je prováděno ve smyslu uvedených postupů ve čtyřech základních krocích – etapách:

- Stanovení cíle hodnocení a charakteristika navrhovaného záměru;
- Vymezení záměrem dotčeného území a jeho prostorů, charakteristika dotčeného území, které je provedeno na základě územního rozsahu předpokládaného vlivu záměru;
- Identifikace znaků a jevů uvedených charakteristik krajinného rázu vymezeného území a vyhodnocení jejich významu, identifikace jejich hodnot vytvářejících krajinný ráz;
- Konfrontace identifikovaných hodnot s daným záměrem;
- Posouzení zásahu do pozitivních znaků a hodnot krajinného rázu na základě zjištěných skutečností.

Osnova hodnocení:

Etapu A: Definice cílů hodnocení

- Popis (charakteristika) hodnoceného záměru
- Definování cíle a klíčových otázek, na které má hodnocení odpovědět

¹ Bukáček, R. Matějka, P. 1997: Hodnocení krajinného rázu – metodika. Depon. Správa CHKO ČR, Praha (dnes AOPK ČR).

² Vorel, I. Bukáček, R. Matějka, P. Culek, M. Sklenička, P. 2004: Metodika posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz. ČVUT, Praha.

Etapu B: Vymezení záměrem dotčeného území

- Analýza rozsahu dopadu daného záměru, případně analýza viditelnosti stavby
- Vymezení záměrem dotčeného krajinného prostoru na základě předchozí analýzy s odůvodněním
- Vymezení dílčích územních jednotek v záměrem dotčeném krajinném prostoru (je-li to potřebné)
- Charakteristika dotčeného krajinného prostoru

Etapu C: Identifikace znaků a hodnot krajinného rázu

- Identifikace znaků krajinného rázu vymezeného území dle jednotlivých charakteristik krajinného rázu (přírodní, kulturní a historické) v rámci vymezených jednotek a jejich klasifikace
- Identifikace měřítka a vztahů v krajině a jejích znaků
- Existence indikátorů zvýšených hodnot
- Hodnocení významu identifikovaných znaků

Etapu D: Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz

- Hodnocení vlivu záměru na pozitivní hodnoty krajinného rázu
- Určení únosnosti vlivu záměru na krajinný ráz s odůvodněním

3.1 ZÁKLADNÍ POJMY VYCHÁZEJÍCÍ ZE ZÁKONA Č. 114/1992 SB.

činnost snižující estetickou a přírodní hodnotu krajinného rázu oblasti či místa je taková činnost, která natolik naruší specifické znaky a hodnoty oblasti či místa, že změní význam a obsah jednotlivých charakteristik

estetická hodnota krajiny je projevem přírodních a kulturních hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině a je výsledkem trvale udržitelného vývoje krajiny; předpokladem vzniku estetické hodnoty jsou subjektivní vlastnosti pozorovatele, objektivní okolnosti pozorování a objektivní vlastnosti krajiny (skladba a formy prostorů, konfigurace prvků, struktura složek)

harmonické měřítko krajiny vyjadřuje takové členění krajiny, které odpovídá harmonickému vztahu činností člověka a přírodního prostředí a způsobům trvale udržitelného využívání dané krajiny; z hlediska fyzických vlastností krajiny se jedná o soulad měřítka celku a měřítka jednotlivých prvků

harmonické vztahy v krajině vyjadřují soulad činností člověka a přírodního prostředí (absence rušivých jevů), trvalou udržitelnost užívání krajiny, chápaný jako harmonický soulad znaků jednotlivých charakteristik krajinného rázu

historická charakteristika krajinného rázu je specifickou součástí kulturní charakteristiky a spočívá v souvislostech kulturních a přírodních charakteristik oblasti či místa. Historická charakteristika je klíčová pro pochopení logiky vztahů mezi přírodními vlastnostmi krajiny, jejím využíváním a vzhledem a jejich trvalé (dlouhodobé) udržitelnosti. Patří sem i místa bitev.

charakteristika krajinného rázu je dána druhem a uspořádáním krajinných složek, prvků a jevů nebo jejich souborů, které se podílejí na vzniku rázu krajiny. Jedná se o charakteristiky přírodní, kulturní a historické. Vnímáme ji jako soubor typických znaků.

krajina je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky (§ 3 ZOPK)

krajinný ráz je dán přírodní, kulturní a historickou charakteristikou určitého místa nebo oblasti (§ 12 ZOPK), resp. vnímatelnými znaky a hodnotami těchto charakteristik

kulturní charakteristika krajinného rázu je dána způsobem využívání přírodních zdrojů člověkem a stopami, které v krajině zanechal

kulturní dominanta krajiny je krajinný prvek či složka v krajině nebo dochované stopy kultivace krajiny, jejichž význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti a které ve svém projevu převládajícím způsobem ovlivňují charakter daného místa či oblasti

místo krajinného rázu je menší část krajiny, která je pohledově spojitá z většiny pozorovacích stanovišť nebo území typické díky své výrazné charakterové odlišnosti; místo lze většinou jednoznačně vymezit

oblast krajinného rázu je „území“ s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od sousedícího území ve všech charakteristikách nebo v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu; je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik

přírodní hodnota je dána mírou přítomnosti ekosystémů chápaných jako ekosystémy přírodní a přírodě blízké, přirozenou morfologií krajiny, vnímatelných interakcí mezi ekosystémy a výraznými přírodními dominantami krajiny

přírodní charakteristika krajinného rázu zahrnuje vlastnosti krajiny určené jak trvalými přírodními podmínkami, kterými jsou především geologické, geomorfologické, klimatické a biogeografické poměry, tak aktuálním stavem ekosystémů

významný krajinný prvek dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK

zvláště chráněné území dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. f) ZOPK

3.2 DALŠÍ POUŽÍVANÉ POJMY V NÁSLEDNÉM HODNOCENÍ

dotčený krajinný prostor je část krajiny dotčená předpokládanými vlivy hodnoceného záměru (zpravidla vizuálními, ale též např. akustickými apod.); zahrnuje jedno nebo více míst krajinného rázu

budova je vyhrazen pro nadzemní stavbu prostorově soustředěnou a navenek převážně uzavřenou obvodovými stěnami a střešní konstrukcí

dominanta je převládající, vládoucí prvek v konfiguraci hmotných prvků krajinné scény

dominantní rys je převládající jev nebo vlastnost krajinné scény

estetická hodnota krajinného rázu je vyjádřením míry celkového pozitivního či opačného chápání výrazu dané krajiny

kompaktní zástavba je souvislá zástavba, ve které stavby na sebe bezprostředně navazují ve formě řad, uzavřených nebo otevřených bloků, která tvoří uliční fronty nebo má výrazně ucelenou hranici vůči okolní krajině

krajinná scéna – při pozorování z různých míst krajiny vnímáme tzv. krajinnou scénu – vnímáme ji staticky (např. jako pohled z významného bodu krajiny) nebo dynamicky (jako sled pohledů z různých míst trasy průchodu krajinou); krajinná scéna je nositelem estetických hodnot, tkvících v prostorovém uspořádání, v neopakovatelnosti a jedinečnosti panoramat, v harmonickém měřítku a v harmonických vztazích krajiny

prostorové vztahy krajinné scény jsou vztahy mezi jednotlivými hmotnými prvky krajinné scény, jejich vzájemné vzdálenosti, proporce šířkových a výškových dimenzí, význam důležitých bodů, linií a prostorů, vzájemné osově vazby, rysy symetrie, gradace atd.

zásah do znaků krajinného rázu posouzení míry vlivu záměru na identifikované znaky krajinného rázu. Zásah může mít pozitivní dopad, nemusí mít žádný dopad. V případě negativního dopadu jeho míra může nabývat různé intenzity na škále od slabého zásahu, přes středně silný, silný až po zásah stírající přítomné znaky krajinného rázu.

znak běžný jev určité charakteristiky krajinného rázu, který není významný ani ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu

znak doplňující jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu doplňuje charakter krajiny

znak jedinečný jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu

znak spoluurčující jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu významně spoluurčuje charakter krajiny

znak význačný jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je význačný v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu

znak zásadní jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu rozhodujícím způsobem determinuje charakter krajiny

4 VYMEZENÍ DOTČENÉHO KRAJINNÉHO PROSTORU

Hodnocení je vždy vztaženo ke konkrétnímu prostoru, který může být, nebo jednoznačně je, záměrem ovlivněn – dotčený krajinný prostor. Dotčený krajinný prostor („DKP“) představuje část krajiny, na níž se soustředí celé hodnocení, tj. identifikace znaků a hodnot základních charakteristik a jejich případný zásah daný zjištěnými vlivy hodnoceného záměru. Vymezení DKP se provádí na základě rozborů území provedených v odpovídající podrobnosti. Na základě provedených rozborů je vymezen DKP, v němž budou identifikovány a klasifikovány znaky přírodní, kulturní, historické a prostorové charakteristiky a zjištěny vlivy záměru na krajinný ráz. Dále jsou vymezována místa výhledů dokumentující možná ovlivnění izolovaných dílčí míst nebo objektů krajiny nad rámec vymezeného DKP.

4.1 ROZBORY ÚZEMÍ

4.1.1 ROZBOR ŠIRŠÍHO KRAJINNÉHO RÁMCE

Širší krajinný rámec představuje okruh prováděných rozborů, a to do vzdálenosti cca 20 km. Tento okruh zahrnuje centrální část Jihočeského kraje představovanou prostorem rozhraní Středočeské pahorkatiny a SZ výběžku Jihočeských pánví. Z hlediska krajinného rázu dle vypracovaného Generelu krajinného rázu Jihočeského kraje autorského kolektivu Atelieru V (dále jen „generel KR“), který v území vymezuje oblasti a místa krajinného rázu; do řešeného území zasahuje několik charakterově odlišných oblastí, zejména:

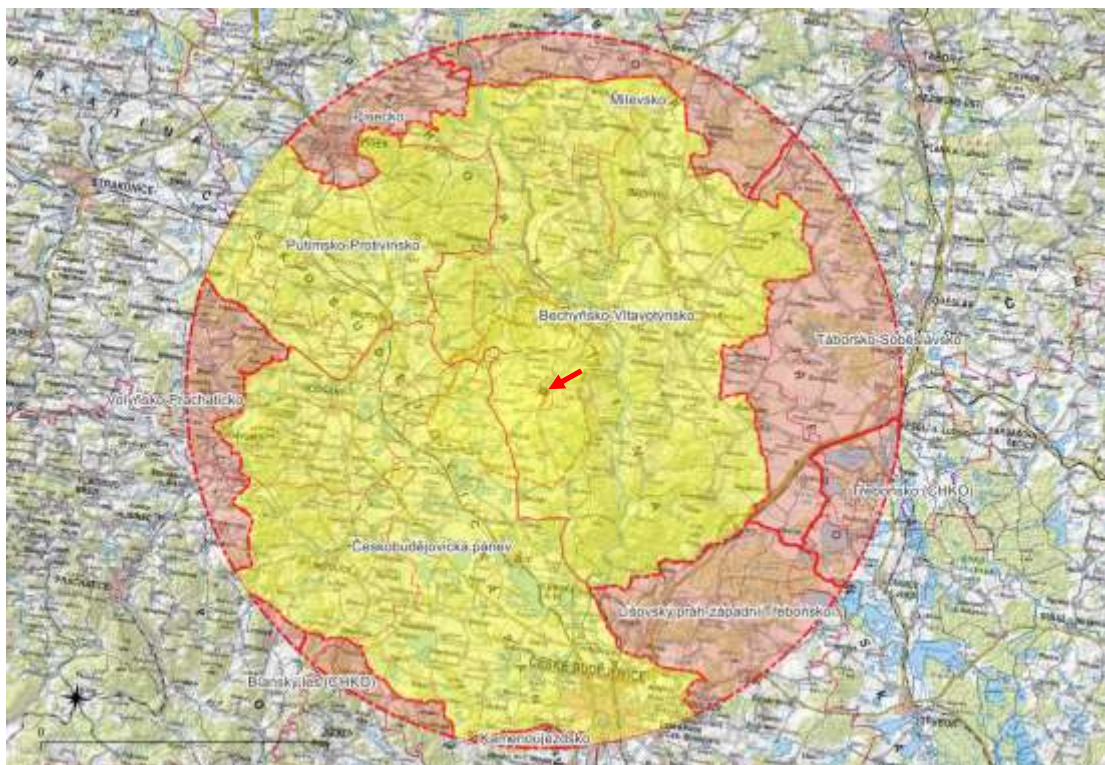
- ObKR 11 – Putimsko – Protivínsko,
- ObKR 12 – Bechyňsko – Vltavotýnsko,
- ObKR 14 – Českobudějovická pánev.

dále okrajově zasahuje oblasti:

- ObKR 5 – Písecko,
- ObKR 6 – Milevsko,
- ObKR 7 – Tábořsko – Soběslavsko,
- ObKR 16 – Třeboňsko (CHKO),
- ObKR 22 – Blanský les (CHKO),
- ObKR 23 – Kamenoujezdsko,
- ObKR 15 – Lišovský práh-západní Třeboňsko,
- ObKR 13 – Volyňsko – Prachaticko.

Uvedené okrajově potenciálně zasažené oblasti budou podrobeny především zkoumání významných nebo reprezentativních výhledů ve vztahu ke změně obrazu prostoru dotčeného záměrem, jejich stávající ráz krajiny záměr neovlivní.

Zmíněný generel KR stanovuje pro ochranu rázu krajiny jednotlivých oblastí tzv. ochranné podmínky. Ty budou v případě přímo dotčených oblastí podrobeny rozboru, zda záměr tyto podmínky respektuje či nikoliv.

Obr. 11 Oblasti krajinného rázu citovaného generelu KR, žlutě jsou vyznačeny oblasti záměrem bezprostředně potenciálně ovlivnitelné, červená šipka ukazuje umístění záměru (zdroj: Generel krajinného rázu Jihočeského kraje)

4.1.2 ROZBOR POHLEDOVÉHO UPLATNĚNÍ ZÁMĚRU, ANALÝZA VIDITELNOSTI

Jako průkazný způsob exaktního prokázání vizuálního impaktu (tj. pohledového dopadu) předpokládané změny byla zvolena analýza potenciální viditelnosti záměru (visibility analysis v prostředí QGIS), která byla provedena výpočtem nad digitálním modelem povrchu 1. Generace (DMP 1G) ČÚZK s parametry výšky pozorovatele 1,7 m a hodnotami výšky pozorovaného souboru objektů ve výškové hladině

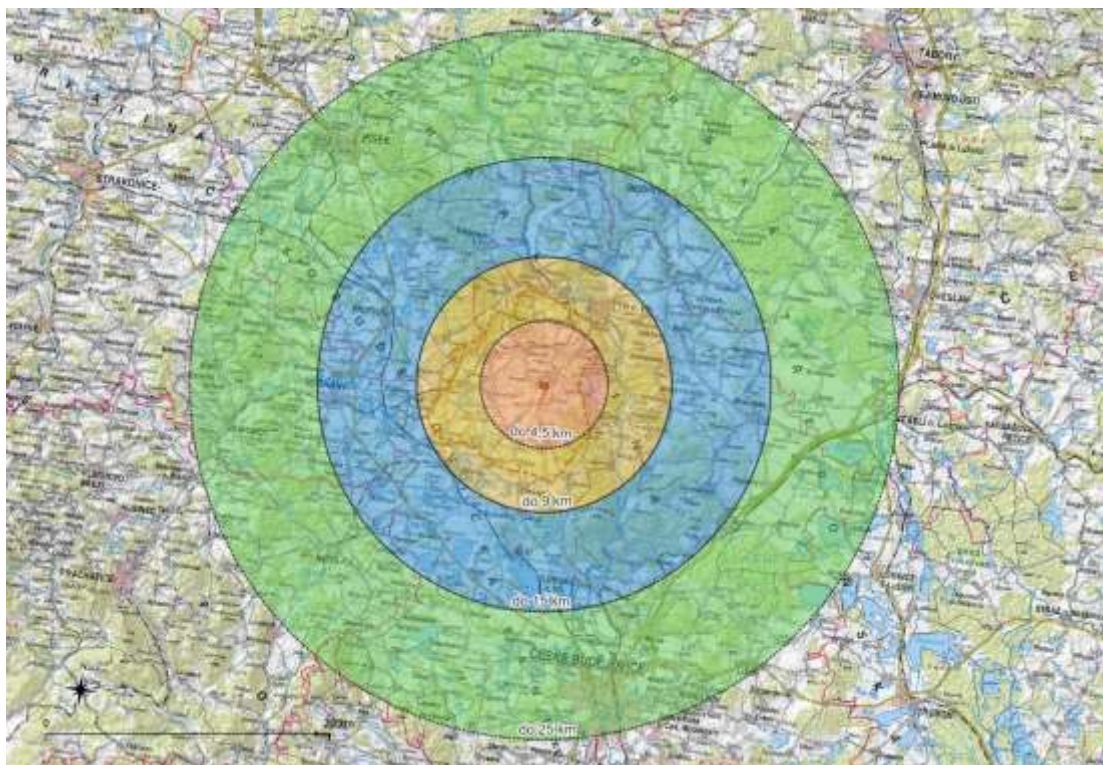
- 2 m, s cílem zjištění míst, odkud bude záměr viditelný „prakticky“ celý;
- 20 m, s cílem zjištění míst, odkud bude záměr viditelný cca od poloviny výšky sledovaných významných objektů záměru;
- 40 m, s cílem zjištění míst, odkud budou viditelné horní partie nejvyšších sledovaných významných objektů záměru.

Nastavení výšek zohledňuje možné nepřesnosti výpočtu.

Vzhledem k tomu, že síla pohledového uplatnění záměru (zejm. ze vzdálenějších míst) úměrně závisí na poloze a vzdálenosti referenčního pozorovacího místa, byly dále vymezeny okruhy vzdáleností:

Tab. 1 Specifikace okruhů vzdálenosti pozorovacích míst od objektů uvedeného záměru

Okruh vzdáleností pozorovacích míst	Poloměr okruhu viditelnosti (km)	Charakteristika zóny
Bezprostřední vzdálenost z navazujících míst	do cca 4,5 km	<i>Bezprostředně navazující prostor zahrnující místa, kdy se záměr v pohledech uplatní významně jako velmi dobře odlišitelná část lokality JE Temelín, a to za běžné i mírně zhoršené viditelnosti. Z této vzdálenosti bude možné odlišit jednotlivé objekty (zejména z bližších míst) záměru. Záměr z této vzdálenosti významně ovlivňuje obraz daného místa i vnímaný obraz lokality JE Temelín v kontextu uvažovaných změn (NJZ ETE, SVJP).</i>
Vzdálenost nedalekých míst	do cca 9 km	<i>Prostor zahrnující místa, odkud bude záměr za dobré a běžné viditelnosti stále zřetelně dobře patrný, bude možné dobře odlišit především dominantní objekty záměru. Obraz záměru bude významnou měrou ovlivněn obrazem celého areálu JE Temelín (ETE1,2) i v kontextu uvažovaných změn v lokalitě (NJZ ETE, SVJP). Záměr však z této vzdálenosti ovlivní celkový obraz lokality JE Temelín uplatňující se v krajině.</i>
Střední vzdálenost	do cca 15 km	<i>Prostor zahrnující především výhledová místa, z nichž je za dobré viditelnosti dobře patrný obraz celé lokality JE Temelín (v současné době areál ETE1,2). Záměr do jisté míry ovlivní tento celkový obraz lokality (především z dominantních směrů), pozorovatel však zřetelně jednotlivé objekty pouhým okem již těžko rozeznává.</i>
Vzdálená vyhlídková místa	do cca 25 km	<i>Prostor zahrnující vyhlídková místa z vyvýšených vzdálených poloh, odkud je za dobré a velmi dobré viditelnosti patrný obraz současného areálu JE Temelín a odkud bude patrný i obraz lokality v kontextu budoucích změn (NJZ ETE, SVJP). Pozorovatel již nerozezná jednotlivé objekty záměru, ty budou pravděpodobně upozaděny dominantními objekty chladicích věží ETE1,2 a dále uvažovanými objekty chladicích věží NJZ ETE. Hmota jednotlivých budov záměru spíše splyne s celkovou hmotou lokality JE Temelín. Z této vzdálenosti jde především o prokázání nebo naopak neprokázání vlivu záměru na celkový obraz lokality JE Temelín uplatňující se na horizontu.</i>

Obr. 12 Vymezení okruhů vzdáleností pozorovacích míst (viz tabulka 1 výše)

Analýza kromě hladin a vzdáleností od lokality, kam je situován záměr, zohledňuje následující parametry:

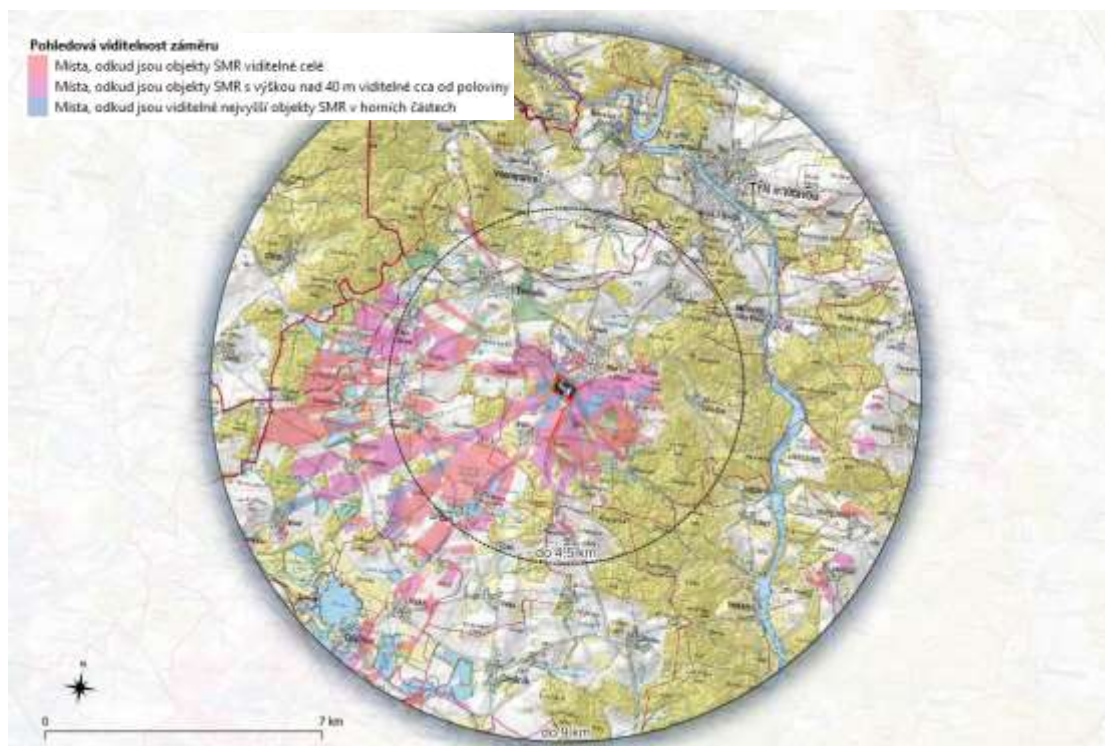
- existenci hmoty objektů ETE1,2 (zejména chladicích věží), která bude záměr zakrývat především severním směrem;
- existenci budoucí hmoty záměru výstavby NJZ ETE (též zejména chladicích věží), která bude záměr zakrývat především severozápadním směrem;
- existenci budoucí hmoty rozšířeného objektu SVJP;
- existenci hmot objektů zástavby jednotlivých sídel;
- existenci lesní a mimolesní zeleně.

Dále analýza zohledňuje antropogenní tvary reliéfu, dominanty krajiny a jiné výškové objekty.

Chybová odchylka by neměla přesáhnout 5 m, průměrně se však pohybuje kolem 2 m.

4.1.2.1 VÝSLEDKY ANALÝZY VIDITELNOSTI

Následující diagramy ukazují souhrnné výsledky výpočtů analýzy viditelnosti v jednotlivých analyzovaných hladinách a v jednotlivých vzdálenostech. Pro vymezení DKP je přitom důležitá vzdálenost do cca 9 km, v níž se záměr může projevit uvnitř určitého identického prostoru v krajině, v tomto případě místa zahrnujícího rozhraní Středočeské pahorkatiny v prostoru Týnské pahorkatiny a Jihočeské pánve v prostoru Chvalešovické pahorkatiny.

Obr. 13 Vyznačení ploch v jednotlivých počítaných hladinách do vzdálenosti 9 km; výsledky slouží jako základní podklad pro velikost vymezeného DKP (mapový podklad: ZM100, ČÚZK, 2025, online)

Obr. 14 Vyznačení ploch v jednotlivých počítaných hladinách do vzdálenosti od 9 do 25 km; výsledky slouží k vymezení výhledových míst na krajinu vymezeného DKP, která bude ovlivněna záměrem (mapový podklad: ZTM250, ČÚZK, 2025, online)

Obr. 15 Přehledné celkové zobrazení ploch, odkud můžou být viditelné objekty SMR ETE ve všech analyzovaných vzdálenostech i hladinách, červeně je vyznačen sektor největšího potenciálního pohledového uplatnění, fialovou barvou je vyznačen prostor kumulovaného rozptylu míst, odkud budou patrné objekty SMR ETE do vzdálenosti 15 km (mapový podklad: ZTM250, ČÚZK, 2025, online)

4.1.2.2 VÝPOČET POHLEDOVÉHO IMPAKTU

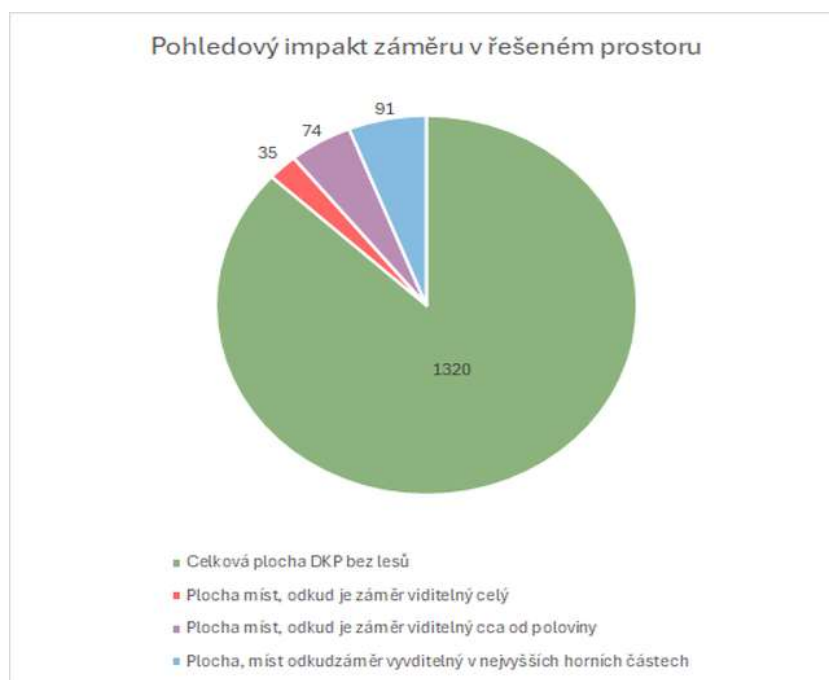
Pohledový impakt neboli míra ovlivnění vizuálního dopadu záměru na obraz krajiny, je interpretován procentem pohledově ovlivnitelných ploch v určitém prostoru. Provádí se vždy ve vztahu k řešenému prostoru a dále ve vztahu k vymezenému DKP (viz níže kap. 4.4). Součástí pohledového impaktu je zároveň rozptyl vypočítaných ploch v celkově řešeném území a jejich kumulace a jejich osová souměrnost (viz obr. 15).

Následující tabulky ukazují výpočty plochy pohledově ovlivnitelného území v rámci řešeného prostoru a v rámci níže vymezeného DKP:

Tab. 2 Výpočet pohledového impaktu – procent ovlivnitelných ploch v řešeném prostoru

Prostor	Plocha v km ²	% z celkové plochy
Celková plocha DKP bez lesů:	1320	100 %
Hladina 1 – plocha míst, odkud jsou objekty SMR ETE viditelné celé:	35	3 %
Hladina 2 – plocha míst, odkud jsou objekty SMR ETE s výškou nad 40 m viditelné cca od poloviny:	74	6 %
Hladina 3 – plocha míst, odkud jsou viditelné nejvyšší objekty SMR ETE v horních částech:	91	7 %

Celková plocha pohledově ovlivnitelných míst:	91	7 %
---	----	-----

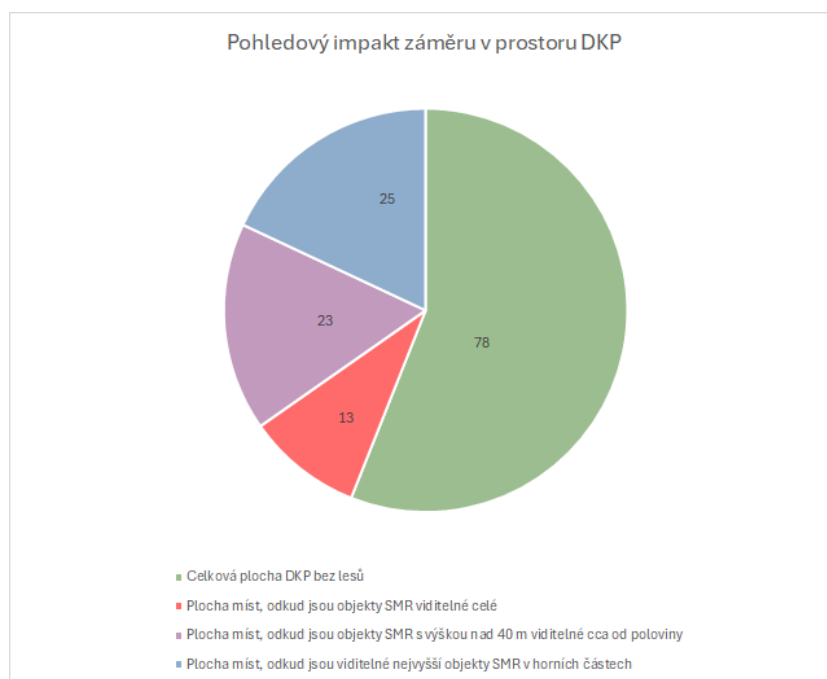
Obr. 16 Koláčový graf pohledového impaktu v řešeném prostoru (hodnoty jsou uváděny v km²)

Obr. 17 Řešený prostor pro výpočty zahrnující předpokládané potenciální širší vztahy a území vymezeného DKP

Tab. 3 Výpočet pohledového impaktu – procent ovlivnitelných ploch ve vymezeném prostoru DKP

Výpočet pohledového impaktu – procent ovlivnitelných ploch ve vymezeném DKP		
Prostor	Plocha v km ²	% z celkové plochy
Celková plocha DKP bez lesů:	78	100 %
Hladina 1 – plocha míst, odkud jsou objekty SMR ETE viditelné celé:	13	17 %
Hladina 2 – plocha míst, odkud jsou objekty SMR ETE s výškou nad 40 m viditelné cca od poloviny:	23	30 %
Hladina 3 – plocha míst, odkud jsou viditelné nejvyšší objekty SMR ETE v horních částech:	25	32 %
Celková plocha pohledově ovlivnitelných míst:	25	32 %

Obr. 18 Kolečový graf pohledového impaktu v území DKP (hodnoty jsou uváděny v km²)

4.1.2.3 SOUHRN VÝSLEDKŮ ANALÝZY VIDITELNOSTI

Souhrnně lze na základě uvedených diagramů a zjištění říci, že se záměr uplatní na poměrně malém území řešeného prostoru do 7 %, a to zejména ve výšce se středovou osou k JZ, a to až do vzdálenosti cca 20 km (míst, odkud mohou být objekty SMR ETE viditelné celé nebo jejich podstatná část).

Ve vzdálenosti do 9 km se záměr uplatní především v jižních směrech a ve směru k západu, pohledově ovlivnitelných míst, z nichž se uplatní změna obrazu lokality JE

Temelín je celkem 32 %, což je logické vzhledem k plošnému rozsahu záměru a výšce pohledově významných objektů.

Analýza dále prokázala, že objekty SMR ETE budou významně zakryty stávajícími objekty ETE1,2 a v budoucnu objekty NJZ ETE. Objekt SVJP, i po plánovaném rozšíření, na zobrazení objektů SMR ETE v krajině po realizaci NJZ ETE bude mít vliv jen dílčí v pohledech ze západu, kdy mírně zakryje nižší objekty SMR ETE.

4.2 ROZBOR VZTAHŮ V KRAJINĚ

4.2.1 FUNKČNÍ VZTAHY OVLIVŇUJÍCÍ OBRAZ KRAJINY

Funkční vztahy jsou dány především projevem dominantních funkcí v krajině, které ovlivňují její dominantní nebo dílčí specifický charakter krajiny (*např. zemědělská krajina je spojena se zemědělským využitím, členěním jednotlivých polí, jejich měřítkem ve vztahu k zemědělským usedlostem, areálům apod.*). Z hlediska funkčních vztahů představuje záměr soubor objektů SMR ETE umístěných v logické návaznosti na stávající areál JE Temelín. I přesto, že je v daném místě územním plánem vymezena plocha umístění dočasných technických, skladovacích a manipulačních zařízení nadregionálního významu, pro zařízení staveniště za účelem dostavby ETE1,2, lze z díkce územního plánu obce Temelín předpokládat, že daný záměr je řešen v kontextu celého širšího území JE Temelín a není v rozporu s charakterem daného místa v krajině ani se nevymyká svou funkcí. Objekty SMR ETE vytvoří spolu se stávajícími objekty ETE1,2 a dále budoucími uvažovanými objekty NJZ ETE a rozšířeným objektem SVJP nedílný soubor staveb definujících nový obraz lokality JE Temelín s převažující funkcí výroby el. energie národního významu.

4.2.1.1 POHLEDOVÉ VZTAHY V KRAJINNÉ SCÉNĚ A V OBRAZU BEZPROSTŘEDNĚ OVLIVNITELNÉHO ÚZEMÍ

Prostor SMR ETE logicky rozšiřuje stávající areál JE Temelín a je jednoznačně ohraničen i definován. Lze říci, že se záměr z hlediska prostorových vztahů projeví především v celkovém obrazu lokality JE Temelín v navazující krajině. V kumulaci se zmíněnými záměry NJZ ETE a SVJP (po rozšíření v areálu JE Temelín) jde o dílčí vliv i uplatnění.

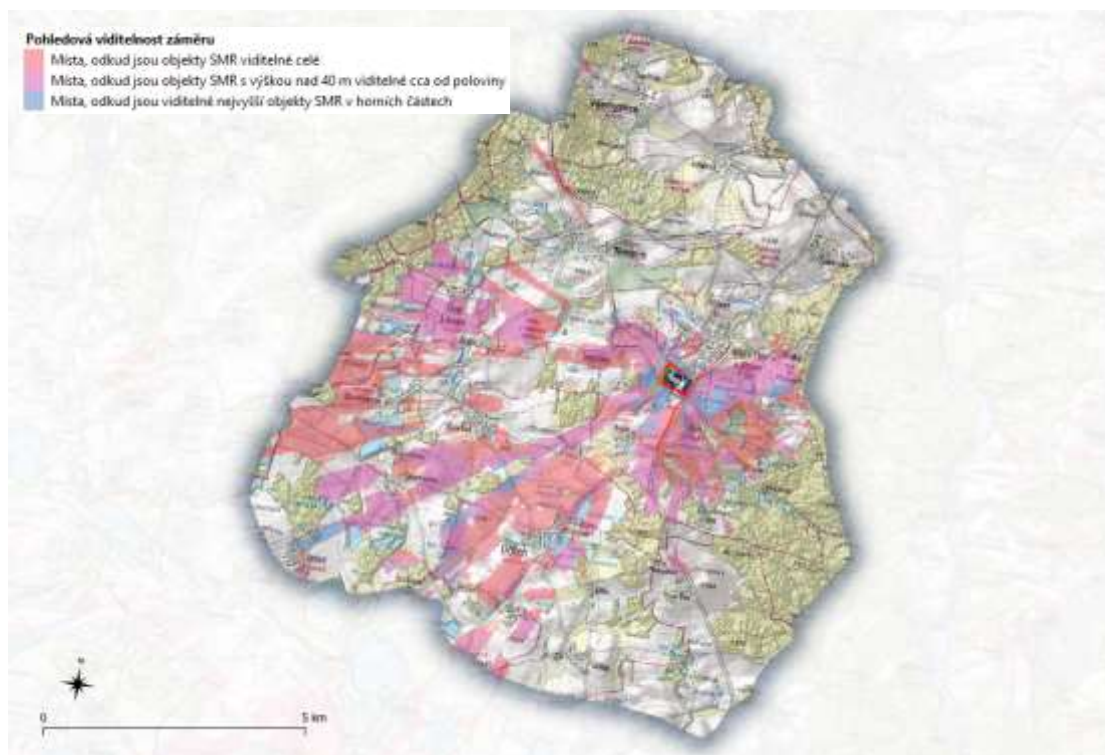
Obecně je obraz stávajícího areálu JE Temelín z pohledu ochrany krajinného rázu značně nápadný a v kontextu navazující venkovské krajiny svým měřítkem i charakterem výrazně odlišný. JE Temelín tvoří výraznou dominantu území, která je patrná z řady vzdálených výhledových míst. Záměr pravděpodobně posílí celkové uplatnění stávajícího areálu JE Temelín v krajině, posílí tak i stávající ovlivnění charakteru místa a navazujícího prostoru spolu se stávajícími objekty ETE1,2 a v budoucnu s objekty NJZ ETE a SVJP (po rozšíření v areálu JE Temelín), což se projeví do jisté míry ve vnímání estetické hodnoty rázu krajiny, jejího měřítka a vztahů v krajině. Nejvýrazněji může být změna v prostorových vztazích vnímána především v Z a V směrech v navazujícím prostoru a v JV směru ze vzdálených míst. Měřítkem jednotlivých objektů se navrhovaný SMR ETE od stávajících objektů ETE1,2 nijak nevymyká, jeho „výhodou“ je, že není opatřen vysokou chladicí věží.

4.3 SHRNUÍ ROZBORŮ

Jak ukazují předložené rozbory, záměr se stane součástí obrazu stávajícího areálu JE Temelín i budoucí podoby lokality po realizaci uvažovaných záměrů NJZ ETE a SVJP (po rozšíření). Změna obrazu lokality JE Temelín se v krajině projeví především jižními směry, v navazujících prostorech mírně západními směry. To je dáno reliéfem krajiny a konfigurací jednotlivých dominantní ploch, uspořádáním zeleně a zalesněnými prostory. Záměr se může především projevit v prostoru na rozhraní Chvalešovické pahorkatiny a Týnské pahorkatiny na levém břehu řeky Vltavy.

4.4 VYMEZENÍ DOTČENÉHO KRAJINNÉHO PROSTORU (DKP)

Na základě uvedených rozborů byl vymezen potenciálně dotčený krajinný prostor (dále jen „DKP“), který zahrnuje jednak záměrem bezprostředně ovlivnitelný prostor a jednak části krajiny, které s tímto prostorem souvisí. Prostor je na severní a východní straně poměrně zřetelně ohraničen okraji zářezu údolí Vltavy, na severozápadní straně zalesněnými vrchy Mehelnické vrchoviny, na západní a jižní straně předěly oddělujícími jednotlivé části pahorkatinné krajiny Chvalešovické pahorkatiny.

Obr. 19 Vymezení dotčeného krajinného prostoru (DKP) s vyznačením záměru (mapový podklad: ZM50, ČÚZK 2025, online)

Obr. 20 Obrázek centrální části prostoru DKP jejíž těžiště tvoří v současné době areál JE Temelín patrný od Kočína; pohled na JE Temelín v JZ ose ze vzdálenosti 1,4 km

Obr. 21 Obrázek centrální části prostoru DKP jejíž těžiště tvoří v současné době areál JE Temelín patrný od Dříteně; pohled na JE Temelín v JZ ose ze vzdálenosti 3,2 km

Obr. 22 Obrázek centrální části prostoru DKP jejíž těžiště tvoří v současné době areál JE Temelín patrný od Nákří; pohled na JE Temelín v JZ ose ze vzdálenosti 7,1 km

Obr. 23 Obrázek centrální části prostoru DKP jejíž těžiště tvoří v současné době areál JE Temelín patrný od Vlhav; pohled na JE Temelín v JZ ose ze vzdálenosti 14 km

Obr. 24 Obrázek centrální části prostoru DKP jejíž těžiště tvoří v současné době areál JE Temelín patrný od Hradiště; pohled na JE Temelín v JZ ose ze vzdálenosti 17 km

Obr. 25 Obraz centrální části prostoru DKP jejíž těžiště tvoří v současné době areál JE Temelín patrný od Žabovřesk; pohled na JE Temelín v JZ ose ze vzdálenosti 20 km

Obr. 26 Reprezentativní snímek jižní části DKP s rybníky; výhledy na JE Temelín jsou z řady míst zakryty krajinnou zelení, zástavbou nebo drobnými lesy

Obr. 27 Reprezentativní pohled do západní části území DKP, jež je výrazně ohraničena vrchy Mehelnické vrchoviny (krajina západně od Temelína)

Obr. 28 Severní i východní část území DKP je zřetelně vymezena zalesněnými okraji údolí Vltavy; pohled na JE Temelín v SV ose od Zvěrkovic ze vzdálenosti 3 km, záměr se z těchto směrů díky hmotě chladicích věží ETE1,2 neuplatní

Obr. 29 Pohled na areál JE Temelín z jihozápadu, vpravo dominanta kostela na Bílé Hůrce, v popředí Bělohůrecký rybník

Obr. 30 Severní části území DKP výrazně dominují velkoplošné bloky orné v pahorkatinném mírně zvlněném reliéfu, které jsou jen místy členěny zelení, lesíky a ojedinělými drobnými rybníky, významně tak ovlivňují obraz krajiny vekovské vsi často doprovázené zelení dochovaných humen v okrajích (na snímku okraj Všemyslic)

Obr. 31 Pohled do severní části DKP z návrší nad samotou Bojiště (u Neznašova), vpravo je prostor zřetelně vymezen zalesněnými vrchy Mehelnické vrchoviny; pohled na JE Temelín v S ose,

záměr bude v této ose zakryt jednak stávajícími objekty ETE 1,2 a v budoucnu navíc objekty NJZ ETE

Obr. 32 Ojedinělý průhled do krajiny údolí Vltavy u Zvěrkovic

Obr. 33 Vysokou krajinářskou hodnotou v západní a jižní části území DKP se vyznačují prostory s rybníky (průhled na Chvalešovice přes Bělohůrecký rybník, soustava rybníků u Chvalešovic na pozadí Mehelnické vrchoviny)

Obr. 34 Obrázek centrální části území není ovlivněn jen JE Temelín, ale i nedalekou rozvodnou u jinak malebné jihočeské vsi Kočín

Obr. 35 V prostoru DKP lze nalézt řadu historicky cenných hodnot tvořících ucelený obraz v krajině (tvrz Býšov s historickou soustavou rybníků ve východní části DKP)

Obr. 36 Pohled na charakteristickou dominantu kostela na Bílé Hůrce v jižní části DKP

4.5 VYMEZENÍ VÝZNAMNÝCH POHLEDOVÝCH MÍST

Významná pohledová místa představují reprezentativní body výhledů do krajiny DKP z navazujících prostorů do vzdálenosti cca 20 km. Za významná pohledová místa byla vybrána:

ID	Významné pohledové místo (VPM)	Vzdálenost (km)
VPM.01	Předčice	7,5
VPM.02	Netěchovice	10
VPM.03	Modrá Hůrka	10,2
VPM.04	Poněšice	11,3
VPM.05	Libějovice	14,5
VPM.06	Sedlec	15
VPM.07	Bechyně	15
VPM.08	Slabčice	16,5
VPM.09	Hradiště	17,5
VPM.10	Truskovice	17,5
VPM.11	Žabovřesky	21
VPM.12	Stádlec	22

VPM.13	Debrník	22
VPM.14	Dobčice	22,5
VPM.15	Drahonice	22,5
VPM.16	Třebín u Českých Budějovic	23
VPM.17	Útěšov	23,5
VPM.18	Obora a Žitná pod Jedlovým vrchem	24

Obr. 37 Pohled ze vzdálenosti cca 7,5 km na stávající ETE1,2 z krajinného rámce Předčic a Týna nad Vltavou, záměr se z této strany neuplatní nebo jen nenápadně dílčím průhledem v okolí (zakryt se stávajícími chladicími věžemi)

Obr. 38 Pohled ze vzdálenosti cca 10 km na stávající ETE1,2 z krajinného rámce Netěchovic, město Týn nad Vltavou je zakryt okraji údolí Vltavy, záměr se z této strany neuplatní (zakryt se stávajícími chladicími věžemi)

Obr. 39 Výhled ze vzdálenosti cca 10,2 km na stávající ETE1,2 z krajinného rámce Modré Hůrky, záměr se mírně uplatní vlevo od chladicích věží vyššími objekty (nad 20 m)

Obr. 40 Výhled ze vzdálenosti cca 11,3 km na stávající ETE1,2 z krajinného rámce Poněšic, záměr bude zakryt lesními porosty a neuplatní se

Obr. 41 Pohled od Libějovic ze vzdálenosti cca 14,5 km na stávající ETE1,2, záměr se uplatní vlevo vpředu od chladicích věží zejména vyššími objekty (nad 20 m)

Obr. 42 Pohled z návrší nad Sedlecem ze vzdálenosti cca 15 km na stávající ETE1,2, záměr se mírně uplatní vlevo od chladicích věží

Obr. 43 Pohled ze vzdálenosti cca 15 km na stávající ETE 1,2 z krajinného rámce Bechyně, ETE1,2 se uplatňuje na vzdáleném horizontu, záměr se z této strany neuplatní (zákryt se stávajícími chladicími věžemi)

Obr. 44 Pohled ze vzdálenosti cca 16,5 km na stávající ETE 1,2 z krajinného rámce Slabčic, ETE1,2 se uplatňuje na horizontu, záměr se z této strany neuplatní nebo jen mírně průhledy (zákryt se stávajícími chladicími věžemi)

Obr. 45 Pohled z východního okraje Hradiště ze vzdálenosti cca 17,5 km na stávající ETE 1,2, která se odtud výrazně uplatňuje na horizontu, záměr se mírně uplatní vlevo vpředu od chladicích věží

Obr. 46 Výhled z prostoru ovocnářské krajiny v okolí Truskovic ze vzdálenosti cca 17.5 km na stávající ETE 1,2, která se odtud výrazně uplatňuje na horizontu, záměr se mírně uplatní vlevo vpředu od chladicích věží

Obr. 47 Průhled ze vzdálenosti cca 21 km z prostoru Českobudějovické pánve z krajinného prostoru Žabovřesk na stávající ETE 1,2, za dobré viditelnosti se ETE 1,2 uplatňuje ve vzdáleném horizontu (zejména chladicí věže), záměr se z této strany v obrazu lokality JE Temelín uplatní zejména objektem reaktoru

Obr. 48 Pohled ze vzdálenosti cca 22 km na stávající ETE 1,2 přes Staré Sedlo u Stádlece, ETE 1,2 se uplatňuje na vzdáleném horizontu, záměr se z této strany neuplatní nebo jen mírně (zákryt se stávajícími chladicími věžemi)

Obr. 49 Pohled ze vzdálenosti cca 22 km na stávající ETE 1,2 z okrajů Soběslavska, z krajinného rámce vsi Derbník, ETE 1,2 se uplatňuje na vzdáleném horizontu, záměr se z této strany uplatní mírně především objektem reaktoru (částečný zákryt se stávajícími chladicími věžemi)

Obr. 50 Výhled z prostoru ovocnářské krajiny z okraje CHKO Blanský les vsm Dobčice ze vzdálenosti cca 22.5 km na stávající ETE 1,2, která se odtud výrazně uplatňuje na vzdáleném horizontu, záměr se mírně uplatní vlevo vpředu od chladicích věží

Obr. 51 Výhled ze vzdálenosti cca 22,5 km na stávající ETE 1,2 z krajinného rámce Drahonice v ose obrazu sídla, záměr se uplatní vpravo od chladicích věží

Obr. 52 Průhled ze vzdálenosti cca 23 km z krajiny Českobudějovické pánve z prostoru Třebína u Českých Budějovic na stávající ETE 1,2, za dobré viditelnosti se ETE 1,2 uplatňuje ve vzdáleném horizontu, záměr se z této strany v obrazu lokality JE Temelín spíše neuplatní

Obr. 53 Průhled ze vzdálenosti cca 23,5 km z prostoru Útěšova z krajiny Bavorova na stávající ETE 1,2, za dobré viditelnosti se ETE 1,2 uplatňuje ve vzdáleném horizontu, záměr se z této strany v obrazu lokality JE Temelín neuplatní

Obr. 54 Výhled z okrajů Prachaticka z prostoru vsí Obora a Žitná pod Jedlovým vrchem ze vzdálenosti cca 24 km na stávající ETE 1,2, která se odtud výrazně uplatňuje na vzdáleném horizontu, záměr se mírně uplatní vlevo vpředu od chladicích věží především vyššími objekty, avšak jen za dobré viditelnosti

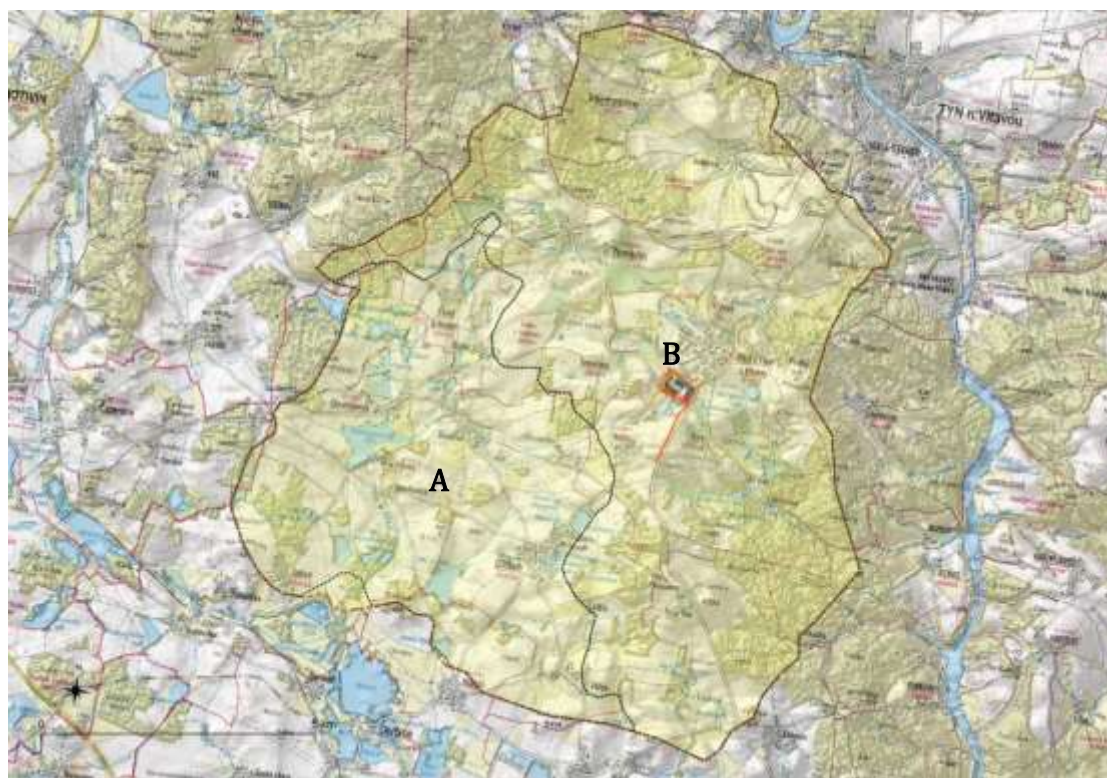
4.6 VYMEZENÍ DÍLČÍCH ČÁSTÍ DKP

Záměr je zasazen do pahorkatinného území na rozhraní krajiny Jihočeských pánví (Chvalešovická pahorkatina) a Středočeské pahorkatiny (Týnská pahorkatina).

Krajině tohoto rozhraní v centrální a severní části dominují bloky orné půdy členěné komunikacemi lesíky a potoky s drobnými rybníky. Sídla v této části tvoří převážně drobné vesnice. Této části výrazně dominuje areál JE Temelín s charakteristickými objekty chladicích věží a objekty reaktorových bloků. Prostor severní části území je výrazně ohraničen zalesněnými partiemi okrajů údolí Vltavy a okrajovými vrchy Mehelnické vrchoviny, která zároveň pohledově uzavírá západní stranu území.

Jižní část území DKP tvoří charakteristická zemědělská krajina s velkoplošnými bloky doplněná typickými historickými soustavami rybníků. Vsi v této části různé velikosti si zachovávají svůj jihočeský ráz. Obraz jižní části území DKP je místy výrazně akcentován lokálními dominantami venkovských kostelů. Celý prostor je jednoznačně vymezen na severní a východní straně zalesněnými okraji údolí Vltavy, na severozápadní straně zalesněnými vrchy Mehelnické vrchoviny, v jižní části nenápadnými předěly v krajině.

Vzhledem k odlišnosti obou částí byly v rámci DKP pro hodnocení vymezeny dvě dílčí části, které jsou charakterově odlišné (viz následující mapa).

Obr. 55 Vymezení dílčích prostorů DKP: A – Dříteň – Chvalešovice; B – Temelínsko

5 CHARAKTERISTIKA SOUČASNÉHO STAVU KRAJINY DOKP VE VZTAHU K ZÁMĚRU

Krajinný ráz je utvářen přírodní, kulturní a historickou charakteristikou určitého místa či oblasti. Tyto základní charakteristiky jsou v krajině zastoupeny přítomností určitých charakteristických znaků přírodní, kulturní či historické povahy. Znaky při tom představují prvky a složky krajiny v určité konfiguraci a vzájemném vztahu a jsou nositeli estetické a přírodní hodnoty území. Charakteristika území je zpracována tak, aby bylo možné získat seznam charakteristických znaků, rysů a jevů utvářejících krajinný ráz vymezeného DOKP, jež mohou být záměrem dotčeny.

5.1 DÍLČÍ ČÁST A: DŘÍTEŇ – CHVALEŠOVICE

Prostor se nachází na styku Zlivské a Vodňanské pánve a navazující Chvalešovické pahorkatiny na rozvodí Blanice a Bezdvorského potoka. Území pánvi je složeno převážně z kaolinických pískovců a slepenců, jílovců a prachovců, méně z jílu a písků s ložisky keramických jílovců, lignitu a křemeliny. Pahorkatinná část území na rozhraní s Temelínskem je utvářena převážně migmatity a pararulami s menšími výskyty granitů a křemenných syenitů (na SZ) a z miocenních písků, pískovců a jílovců mydlovského souvrství. Převažuje rovinný až plochý pahorkatinný, převážně erozně denudační povrch na dně tektonické sníženiny, omezené výraznými zlomovými svahy, ve v. části středo a mladopleistocenní terasy Vltavy a Malše. SV okraj území tvoří prostor méně pokleslé kry s nízkými plochými pahorky, plošinami a s třetihorními mělkými údolními sníženinami. V území se často nachází antropogenní tvary (lignitové a kaolínové lomy, výsypky).

Obraz zásadně určuje zemědělská krajina v plochem reliéfu sníženiny, která je tvořena velkoplošnými scelenými bloky; původní plužina se záhumenicemi, tratěmi či nepravými úseky je v území zcela setřena nebo značně potlačena. Obraz území je spoluurčován drobnými převážně smrkovými nebo borovými „selskými“ lesy s příměsí a jen místy s převahou dubu. Akcentujícím prvkem krajiny jsou místy až dominantní soustavy rybníků s mnoha cennými přírodě blízkými břehovými partiemi se vzrostlou zelení olšin, vrb a topolů, mokřady a slatiny, podmáčené bažinaté partie se zbytky vlhkých luk. Za specifické je třeba považovat četná dochovaná mrtvá ramena potoků vytvářející zamokřená místa, nebo tůně. Vzrostlá krajinná zeleň je soustředěna do linií doprovázejících technicky upravené vodní toky, do břehových partií rybníků a ke komunikacím, jen místy dotváří okraje lesních porostů. Charakteristickými prvky území jsou díla spojená s rybníkářstvím, jako jsou strouhy, kanály. Sídlní struktura je poměrně hustá a bez jednoznačného soustředění k centrům, převažují menší vsi ve středověkých, stále dobře čitelných formacích. Charakteristická architektura jižních Čech je v území spíše strohá, tradiční objekty jsou často poničeny necitlivě provedenými modernizacemi. Jen místy se zachovaly cennější soubory doplněné typickými domy lidového baroka, např. Olešník, Záblatíčko či Malešice. Sídla převážně doplňují kaple, jen místy lze nalézt kostel, jež lokálně dominuje krajinnému rámcu sídla (Nákří, Zahájí, Záblatíčko). Ke krajinářsky nejvýznamnějším a nejcenějším patří novogotický kostel Panny Marie u Záblatíčka na nevysokém návrší v okraji vsi s navazující venkovskou kompozicí cesty směřující ke hřbitovu vymezené zděným parkánem, dále kostel sv. Štěpána s hrobkou na Bílé hůrce

nad Bělohůreckým rybníkem dominující rybníční krajině v okolí Chvalešovic. Na hranici prostoru se nachází kostel sv. Dismase v Dřítění a areál zámku, obraz i prostor obou objektů je však poničen rozvojem vsí. Charakteristické jsou v území drobnější komunikace, podřízené pozemkové držbě a reliéfu krajiny, převážně vedené v historické stopě.

Areál JE Temelín se do území promítá z řady průhledů a ovlivňuje místy až zřetelně obraz mnoha míst severními směry, zejména nepřehlédnutelné chladicí věže dominují na horizontu z řady vyhlídek a otevřených ploch, zejména v prostorech v okolí Chvalešovic Záblatí, Nákří.

5.1.1.1 CHARAKTERISTICKÉ ZNAKY ČÁSTI A

Znaky přírodní charakteristiky

- Poměrně plochý prostor pánví vymezených plochou pahorkatinou na styku Zlivské a Vodňanské pánve a navazující Chvalešovické pahorkatiny s charakteristickým reliéfem s mnoha depresiemi a údolními sníženinami.
- Převážně smrkové nebo borové drobné lesy s příměsí a jen místy s převahou dubu vytvářející mozaiku v zemědělské krajině.
- Přírodě blízké partie s břehovými porosty olšin, vrb a topolů s navazujícími podmáčenými partiemi luk a mokřadů v okolí rybníků a rybníčních soustav.
- Místy dochované mokřady se zbytky vlhkých luk a dochovaná mrtvá ramena potoků vytvářející specifická zamokřená místa.
- Vzrostlá krajinná zeleň je soustředěna do linií doprovázejících technicky upravené vodní toky a ke komunikacím.
- Sídlní zeleň spoluurčující obraz vsí a jejich okraje.
- Drobné fragmenty přírodě blízkých luk a pastvin v severní části území.
- Kulturní trávníky doprovázející antropogenní objekty (komunikace, okraje polí apod.).

Znaky kulturní a historické charakteristiky

- Velkoplošné scelené bloky zemědělské půdy s typickými prvky intenzifikace zemědělské výroby (meliorace, technické úpravy vodních toků, geometrizace hranic pozemků, absence krajinné vzrostlé zeleně a trávníků).
- Patrný obraz základní osnovy původního členění krajiny s drobnými fragmenty prvků historického členění krajiny.
- Hospodářský charakter lesních porostů s pravidelnými okraji.
- Rybníky a jejich soustavy s typickými doprovodnými prvky a díly spojenými s rybníkářstvím, jako jsou strouhy, kanály aj.
- Hustá, rozvrstvená, venkovská sídelní struktura středověkých vsí s převahou drobných sídel bez patrné centrální orientace.
- Převážně dobře čitelná forma historického prostorového uspořádání vsí spoluurčující jejich obraz v krajině.
- Dochované soubory venkovských domů a chalup různé historické kvality dokládající obraz charakteristické architektury jižních Čech v prostoru Vodňanska (např. Olešník, Záblatíčko či Malešice a další).

- Necitlivě provedené modernizace tradičních historických objektů sídel s nevhodnými dostavbami moderních domů bez kontextu znehodnocující obraz sídel v krajině.
- Drobná sakrální architektura božích muk a kaplí v sídlech i krajině.
- Kostely dominující sídlům a jejich krajiněmu rámci v Nákří, Zahájí, Dříteně a kostely v cenné venkovské krajině kompozici (novogotický kostel Panny Marie na nevysokém návrší v okraji vsi Záblatíčko s navazující venkovskou kompozicí cesty směřující ke hřbitovu vymezené zděným parkánem, dále kostel sv. Štěpána s hrobkou na Bílé hůrce nad Bělohůreckým rybníkem dominující rybníční krajině v okolí Chvalešovic).
- Drobné nerušivé komunikace převážně menšího měřítka spojující sídla, vedené v historické stopě.
- Četné v krajině se projevující prvky technické infrastruktury, zejména stožáry řady vedení směřujících nebo vycházejících z nedaleké rozvodny u Kočina.
- Obraz areálu JE Temelín promítající se do řady scénérií, uzavírající nebo ovlivňující jejich obraz především severními směry s dominantami chladicích věží.

Znaky prostorové charakteristiky

- Středně otevřená místa až málo členěná krajinná scéna s řadou výhledů bez výrazných vymezujících horizontů, středního měřítka;
- Mozaika velkých ploch scelené orné půdy doplněná rybníky a drobnými lesy odlišného měřítka;
- Velké množství polootevřených malebných prostorů vytvořených lesy a rybníky;
- Kulturní dominanty kostelů s typickými věžemi uplatňující se lokálně v krajiněmu rámci sídla;
- Kostely vytvářející místně významné a cenné venkovské, sakrální, krajinné kompozice;
- Rušivé prvky technicistní povahy narušující obraz krajiny (JE Temelín, četné stožáry VVN a ZVN).

5.2 DÍLČÍ ČÁST TEMELÍNSKO

Prostor Temelínska tvoří krajina sevřená mezi zalesněné partie ploché Mehelnické vrchoviny s dominantou zalesněného vrchu Vysoký Kamýk a hluboce zaříznutého údolí Vltavy. Území této části DKP utváří členitá pahorkatina převážně v povodí Vltavy. Stavbu území tvoří pararuly, méně migmatity, pískovce, slepence a jílovce. Povrch území tvoří mírně rozčleněný erozně denudační reliéf, omezený na Z i V zlomovými liniemi, tvaru hrástě mezi Blatskou pánví na Z a Lomnickou pánví na V, se zbytky neogenních zarovnaných povrchů a strukturními hřbety a suky. Z východní a severní strany je prostor výrazně vymezen hluboce zaříznutými údolími Vltavy, ze západu zalesněnými vrchy Mehelnické vrchoviny, z jihu okraji Blatské pánve. Typické jsou přítoky Vltavy lemované u hlavního toku místy pleistocenními říčními terasami, se stopami staré údolní sítě v zaklesnutých krátech neogenních sedimentů.

Prostor je středně zalesněný, lesy jsou však soustředěny do východního a západního okraje prostoru, kde tvoří souvislý doprovod údolí Vltavy a na druhé straně zaujímají polohy vymezujících vrchovinných partií. Převažují smrkové a borové porosty, v j. části s bukem, jedlí a dubem, v j. části dubové a bukové porosty. Vymezující prostor Mehelnické vrchoviny tvoří souvislý komplex smíšených lesů s převahou smrku a příměsí borovice, jedle, buku, jasanu, dubu zimního i letního, javoru klenu, lípy a modřínu, zbytky bučin.

Krajinou zeleň tvoří drobné pravidelné „selské“ lesíky, zeleň doprovázející liniové objekty v krajině (upravené vodní toky, komunikace, místy okraje polí). Nejvíce nápadnými jsou scelené, místy až rozsáhlé bloky orné půdy, které se vyznačují typickými znaky intenzifikace zemědělské výroby (bloky orné, technicky upravené vodní toky, místy patrné odvodňování krajiny). Specifickým prvkem krajiny jsou drobné rybníky, jež místy tvoří soustavy (např. Býšov) doprovázené charakteristickými břehovými porosty vzrostlé zeleně, jen místy podmáčenými loukami.

Sídelní struktura je utvářena především soustavou drobnějších venkovských sídel propojených komunikacemi, z nichž převážná část je vedena v historické stopě. Sídla představují drobné vsi utvářené kompaktními návesními formacemi. Sídelní zeleň spoluurčuje obraz většiny vsí, místy se v okrajích vsí nachází humna se sady (zejména prostor se sady u Temelína). Většina sídel je doplněna kaplemi, dominanty kostelů jsou výjimečné, především jde o Dříteň s dominantou kostela a budovy zámku, na něž navazuje zemědělským areálem poničený prostor původního parku zakončený Dříteňským rybníkem. Významnou krajinou dominantu území tvoří dochovaná kompozice kostela sv. Prokopa a zámku Vysoký Hrádek u bývalé vsi Březí u Týna nad Vltavou. Obraz místa je však značně poničen kontaktně sousedícím areálem JE Temelín, jež je v současné době významnou dominantou území a navazující rozsáhlé krajiny na pomezí jihočeských pánví, prostorů údolí Vltavy a navazujících kopců Táborské pahorkatiny. V krajině se díky elektrárně a související rozvodně u Kočína významně uplatňují prvky technické infrastruktury nadzemního vedení ZVN a VVN s typickými stožáry. Území prochází v ose údolí Vltavy poměrně významná komunikace z Týna nad Vltavou do Hluboké nad Vltavou, která sleduje údolí Vltavy a tvoří kulturní osu východní části území DKP.

5.2.1.1 CHARAKTERISTICKÉ ZNAKY ČÁSTI B

Znaky přírodní charakteristiky

- Charakteristicky utvářený pahorkatinný reliéf Týnské pahorkatiny oddělující údolí Vltavy, prostory vrchovin na okraji Písecké pahorkatiny a prostory Českobudějovické pánve tvořící lokální rozvodí.
- Dominující zalesněný prostor s vrcholovými partiemi Vysokého Kamýku vymezující území na západní straně.
- Hluboce zaříznuté údolí Vltavy se zalesněnými okraji vymezující území.
- Přejížděný prostor na okraji jihočeských pánví s typickými rybníky u Dříteně, Malešic a Lhotky pod Horami.
- Do všech stran rozbíhající se síť drobných přítoků Vltavy a Bílého potoka doprovázených zelení.
- Souvislé lesní porosty vytvářející severní, západní a východní okraje území.

- Pravidelné „selské“ lesíky.
- Krajinná zeleň doprovázející liniové objekty v krajině (upravené vodní toky, komunikace, místy okraje polí).
- Charakteristické břehové porosty doprovázející partie s rybníky.
- Drobné podmáčené louky navazující na rybníky a potoky.
- Sídlní zeleň dotvářející obraz většiny vsí, místy vytvářející prostory humen humna se sady (sady u Temelína) a krajinná zeleň doprovázející historické partie krajiny s tvrzemi (Býšov), sakrální kompozice (Křtěnov).

Znaky kulturní a historické charakteristiky

- Scelené, místy až rozsáhlé bloky orné půdy, které se vyznačují typickými znaky intenzifikace zemědělské výroby (bloky orné, technicky upravené vodní toky, místy patrné odvodňování krajiny).
- Drobné rybníky, jež místy tvoří soustavy (např. Býšov).
- Sídlní struktura se soustavou drobnějších venkovských sídel nepravidelně propojených komunikacemi bez jednoznačné orientace k centrům.
- Charakteristické středověké vsi utvářené kompaktními návesními formacemi s dochovanými objekty historických chalup a domů s čitelnou historickou formou prostorového uspořádání v původním půdorysu.
- Nevhodné modernizace historických domů a chalup a necitlivé dostavby sídel znehodnocující jejich obraz v krajině.
- Zemědělské areály místy značně znehodnocující cenné partie sídel a jejich obraz v krajině (Dříteň, Chvalešovice, Malešice, Kočín).
- Dochované tvrze nebo jejich zbytky v krajině a v okrajích sídel.
- Drobné sakrální objekty v sídlech i v krajině, zejména návesní kaple doplňující obraz interiéru řady vsí.
- Ojedinelé dominanty kostelů doplňující obraz sídla (Dříteň).
- Krajinná dominantu kostela sv. Prokopa s navazující sakrální kompozicí se hřbitovem a prostor zámku Vysoký Hrádek u bývalé vsi Březí u Týna nad Vltavou, pietní místo.
- Drobné nerušivé komunikace převážně menšího měřítka spojující sídla, vedené v historické stopě.
- Areál JE Temelín s charakteristickými objekty reaktorových bloků a chladicích věží dominující celému prostoru.
- Rozvodna u Kočina s navazujícími významně se uplatňujícími prvky technické infrastruktury nadzemního vedení ZVN a VVN s typickými stožáry.

Znaky prostorové charakteristiky

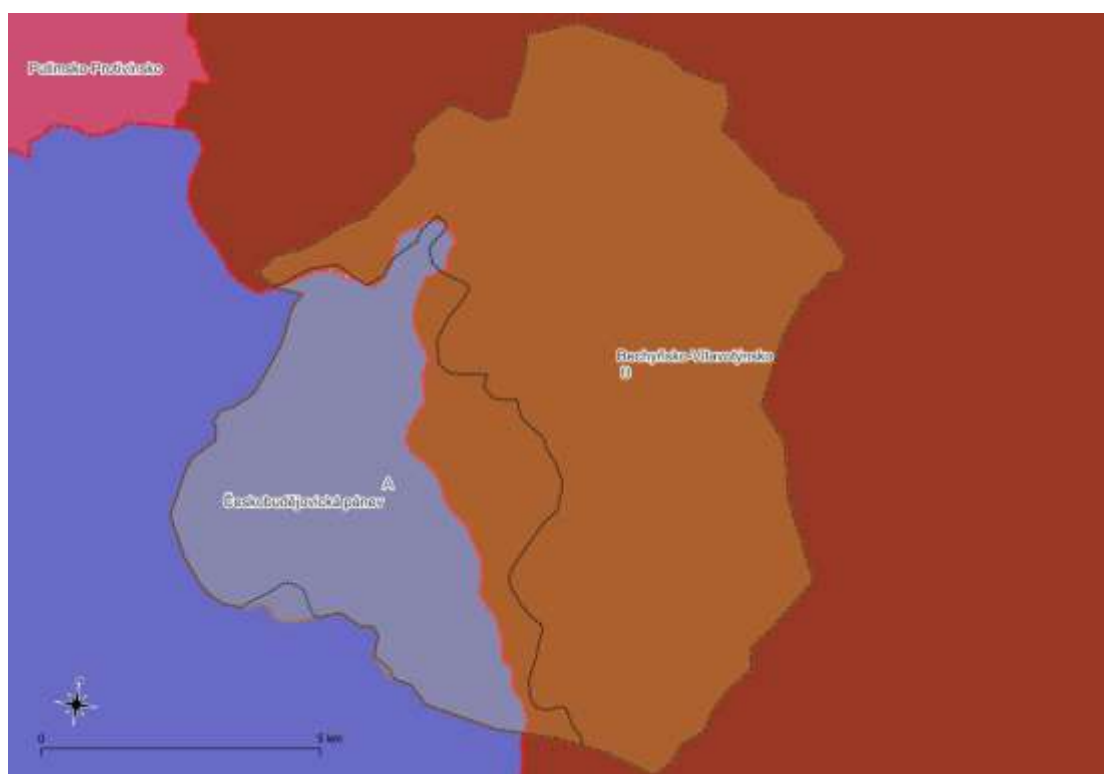
- Středně, zejména k jihu otevřená místy až málo členěná krajinná scéna s řadou výhledů s výrazným zalesněným horizontem Mehelnické vrchoviny a nízkým horizontem zalesněných vrchů na okraji údolí Vltavy;
- Mozaika velkých ploch scelené orné půdy doplněná drobnými lesy odlišného měřítka, místy s rybníky;
- Rušivé prvky technické infrastruktury (rozvodna u Kočina, četné stožáry VVN a ZVN);

- Specifický obraz areálu JE Temelín dominující celému prostoru a promítající se do obrazů řady míst i scénérií s dominantami chladicích věží, vyznačující se rušivým uplatněním a nápadně odlišným měřítkem.

5.3 GENEREL KRAJINNÉHO RÁZU JIHOČESKÉHO KRAJE

Na území Jihočeského kraje, jak již bylo zmíněno výše, byl v roce 2009 zpracován Generel krajinného rázu Jihočeského kraje. Tento generel KR mj. vymezuje území oblastí krajinného rázu. Prostor DKP se nachází na rozhraní dvou oblastí:

Kód	Název oblasti	DOKP
ObKR 12	Bechyňsko – Vltavotýnsko	Oblast zahrnuje severní část (označenou písm. B) území vymezeného DKP a dále přechodové rozhraní mezi oběma částmi DKP.
ObKR 14	Českobudějovická pánev	Oblast zahrnuje jižní část (označenou písm. A) území vymezeného DKP.

Obr. 56 Oblasti krajinného rázu území Jihočeského kraje dle generelu KR v superpozici k vymezenému DKP a jeho dílčím částem

5.3.1 OBLAST OBKR 12 – BECHYŇSKO-VLTAVOTÝNSKO

Oblast krajinného rázu Bechyňsko-Vltavotýnsko leží ve středním Povltaví, zahrnuje severní část okresu České Budějovice a okrajové části okresů Písek a Tábor. Ohnisky

osídlení jsou Týn nad Vltavou na jihu a Bechyně, historické centrum severní části oblasti, které patří k nejstarším správním centrům v Čechách (Bechyňský kraj). V místě původního slovanského sídliště, na vysokém ostrohu nad Lužnicí, je písemně doloženo osídlení už v roce 993. Oblastí neprochází významnější komunikace. V Bečyni a Týnu nad Vltavou končí železniční tratě č. 202 (od roku 1903) resp. č. 192 (od roku 1898). V jižní části oblasti se v současnosti nachází rozlehlý areál Jaderné elektrárny Temelín (ETE 1,2), která vytváří technickou dominantu viditelnou z velké části pánevní oblasti Jihočeského kraje.

Z typologického hlediska vrcholně středověká sídelní krajina Hercynika náleží zejména k lesozemědělské, místy lesní krajině. Z hlediska reliéfu se jedná o krajinu vrchovin Hercynika, při Lužnici o krajinu zaříznutých údolí.

Osami rozsáhlé oblasti krajinného rázu jsou výrazné koridory údolí Vltavy a Lužnice. Koridory řek jsou provázeny lesními porosty stejně jako údolí přítoků (Židova strouha, Smutná). V náhorních polohách na mezivodních hřebetech vzniká otevřenější zemědělská krajina. Kontrast většího měřítka s uzavřenými scenériemi zahloubených poloh vytváří výrazné estetické hodnoty. V krajině je přítomno harmonické měřítko a (zejména v zahloubených uzavřených prostorech) ve scenériích se uplatňuje jedinečný soulad historických sídel a krajinného rámce údolí (Bechyně, Koloděje nad Lužnicí). Do jižní části oblasti již zasahuje historická krajina Hlubocka s oborami.

5.3.2 OBLAST OBKR 14 – ČESKOBUDĚJOVICKÁ PÁNEV

Oblast krajinného rázu Českobudějovická pánev se táhne ve směru severozápad – jihovýchod od Vodňan k Českým Budějovicím, které jsou metropolí celého kraje, kulturním společenským, průmyslovým, historickým a správním střediskem jižních Čech. Ve městě sídlí Jihočeská univerzita a biskup římskokatolické českobudějovické diecéze. České Budějovice nechal založit český král Přemysl Otakar II. v roce 1265. Nové královské město představovalo doposud chybějící základnu královské moci v jižních Čechách a bylo protiváhou moci Vítkovců (resp. Rožmberků). Osu oblasti tvoří významná komunikace I/20 a železniční trať č. 190 z Plzně do Českých Budějovic (od roku 1868). Jižně od Hluboké nad Vltavou do oblasti zasahuje komponovaná architektonizovaná krajina schwarzenberského Hlubocka, jižně od Vodňan buquyského Libějovicka-Lomecka, v podhůří Blanského lesa se objevují krajinné celky vázané na historické hospodářské úpravy krajiny. V oblasti je dochováno velké množství objektů, souborů a sídel unikátně dochované lidové architektury.

Z typologického hlediska oblast leží ve vrcholně středověké sídelní krajině Hercynika. Z hlediska reliéfu se jedná o krajinu vrchovin Hercynika, z hlediska využití o krajinu lesoplní a polní, velké krajinné segmenty v Budějovické pánvi náleží ke krajinám rybníčním.

Oblast krajinného rázu zahrnuje jeden z hlavních a typických prostorů Jižních Čech. Má dva kontrastní charaktery spolupůsobící v uzavřeném prostorovém rámci, silně urbanizovanou krajinu velkého města postupně vyplňující prostor mezi svahy Rudolfova, Hosína a Blanského lesa a rozlehlou rybníční krajinu táhnoucí se od Českých Budějovic k Bosňanům. Prostorové vymezení výrazným masivem Blanského lesa s dominantou Kletě

a výrazná hrana Tábořské pahorkatiny, do které se zařezává údolí Vltavy po Hlubokou, je vedle dílčích scénérií rybníční krajiny hlavním atributem estetické atraktivnosti krajiny. Krajina mimo urbanizované území vyniká uvnitř rybníčních soustav harmonickým měřítkem a harmonickými prostorovými vztahy. Významné hodnoty do krajiny vnášejí historické krajinné úpravy Hlubocka s překrývajícími se vrstvami postupné kultivace od středověké rybníční soustavy až po pozdně romantické úpravy druhé poloviny 19. století.

6 HODNOCENÍ VLIVU ZÁMĚRU NA KRAJINNÝ RÁZ

Výstupem hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz dle uvedené metodiky je odborně zpracovaný podklad pro rozhodování OOP při zajištění ochrany krajinného rázu dle § 12 ZOPK, jež se zaměřuje na dvě zásadní skutečnosti:

- zda předmětný záměr může snížit či změnit krajinný ráz,
- zda předmětný záměr nevylučuje zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

6.1 VYHODNOCENÍ VLIVU ZÁMĚRU NA UVEDENÉ ZNAKY VYMEZENÝCH DÍLČÍCH ČÁSTÍ DKP

Následující hodnocení vlivu záměru na identifikované charakteristické znaky vytvářející krajinný ráz území se řídí klíčem uvedeným v kapitole 6.1.3.

6.1.1 DÍLČÍ ČÁST A: DŘÍTEŇ – CHVALEŠOVICE

Charakteristické znaky prostoru Dříteň – Dívčice – Chvalešovice									
Charakteristický znak		Projev	Význam	Cennost	E	P	H	M	Vliv
Znaky přírodní charakteristiky									
P.01	Poměrně plochý prostor pánví vymezených plochou pahorkatinou na styku Zlivské a Vodňanské pánve a navazující Chvalešovické pahorkatiny s charakteristickým reliéfem s mnoha depresemi a údolními sníženinami	+	Z	1	x	x	x	x	0
P.02	Převážně smrkové nebo borové drobné lesy s příměsí a jen místy s převahou dubu vytvářející mozaiku v zemědělské krajině	+	S	1	x	x	x		0
P.03	Přírodě blízké partie s břehovými porosty olšin, vrb a topolů s navazujícími podmáčenými partiemi luk a mokřadů v okolí rybníků a rybničních soustav	+	S	1	x	x	x		0
P.04	Místy dochované mokřady se zbytky vlhkých luk a dochovaná mrtvá ramena potoků vytvářející specifická zamokřená místa	+	D	2	x	x	x		0
P.05	Vzrostlá krajinná zeleň je soustředěna do linií doprovázejících technicky upravené vodní toky a ke komunikacím	+	S	1	x	x	x		0
P.06	Sídelní zeleň spoluurčující obraz vsí a jejich okraje	+	S	1	x	x	x		0
P.07	Drobné fragmenty přírodě blízkých luk a pastvin v severní části území	+	D	1	x	x			0

P.08	Kulturní trávníky doprovázející antropogenní objekty (komunikace, okraje polí apod.)	+	D	1	x	x			0
<i>Znaky kulturní a historické charakteristiky</i>									
K.01	Velkoplošné scelené bloky zemědělské půdy s typickými prvky intenzifikace zemědělské výroby (meliorace, technické úpravy vodních toků, geometrizace hranic pozemků, absence krajinné vzrostlé zeleně a trávníků)	-	Z	1	x	x	x	x	0
K.02	Patrný obraz základní osnova původního členění krajiny s drobnými fragmenty prvků historického členění krajiny	0	S	1	x		x	x	0
K.03	Hospodářský charakter lesních porostů s pravidelnými okraji	0	S	1	x	x	x		0
K.04	Rybníky a jejich soustavy s typickými doprovodnými prvky a díly spojenými s rybníkářstvím, jako jsou strouhy, kanály aj.	+	Z	2	x		x	x	0
K.05	Hustá, rozvrstvená, venkovská sídelní struktura středověkých vsí s převahou drobných sídel bez patrné centrální orientace	+	S	1	x		x	x	0
K.06	Převážně dobře čitelná forma historického prostorového uspořádání vsí spoluurčující jejich obraz v krajině	+	S	1	x		x	x	0
K.07	Dochované soubory venkovských domů a chalup různé historické kvality dokládající obraz charakteristické architektury jižních Čech v prostoru Vodňanska (např. Olešník, Záblatíčko či Malešice a další).	+	S	1	x			x	0
K.08	Necitlivě provedené modernizace tradičních historických objektů sídel s nevhodnými dostavbami moderních domů bez kontextu znehodnocující obraz sídel v krajině	-	S	1	x		x	x	0
K.09	Drobná sakrální architektura božích muk a kaplí v sídlech i krajině	+	D	1	x				0
K.10	Kostely dominující sídlům a jejich krajinnému rámci v Nákří, Zahájí, Dřítě; kostely v cenné venkovské krajinné kompozici (novogotický kostel Panny Marie na nevysokém návrší v okraji vsi Záblatíčko, s navazující venkovskou kompozicí cesty směřující ke hřbitovu vymezené zděným parkánem, dále kostel sv. Štěpána s hrobkou na Bílé hůrce nad Bělohůreckým rybníkem dominující rybníční krajině v okolí Chvalešovic)	+	D	2	x			x	0

K.11	Drobné nerušivé komunikace převážně menšího měřítka spojující sídla, vedené v historické stopě	+	S	1	x			x	0
K.12	Četné v krajině se projevující prvky technické infrastruktury, zejména stožáry řady vedení směřujících nebo vycházejících z nedaleké rozvodny u Kočína	-	D	1	x		x	x	0
K.13	Obraz lokality JE Temelín promítající se do řady scénérií, uzavírající nebo ovlivňující jejich obraz především severními směry s dominantami chladících věží	-	S	1	x		x	x	1/+
<i>Znaky prostorové charakteristiky</i>									
A.01	Středně otevřená místa až málo členěná krajinná scéna s řadou výhledů bez výrazných vymezujících horizontů, středního měřítka	+	S	1			x	x	0
A.02	Mozaika velkých ploch scelené orné půdy doplněná rybníky a drobnými lesy odlišného měřítka	0	S	1	x		x	x	0
A.03	Velké množství polootevřených malebných prostorů vytvořených lesy a rybníky	+	S	1	x		x	x	0
A.04	Kulturní dominanty kostelů s typickými věžemi uplatňující se lokálně v krajinném rámci sídla	+	D	1	x			x	0
A.05	Kostely vytvářející místně významné a cenné venkovské, sakrální, krajinné kompozice	+	D	2	x		x	x	0
A.06	Rušivé prvky technicistní povahy narušující obraz krajiny (JE Temelín, četné stožáry VVN a ZVN)	-	S	1	x		x	x	2/+
Legenda: Projev: pozitivní (+) / negativní (-) / neutrální (0) Význam: Z – zásadní / S – spoluurčující / D – doplňující Cennost: 1 běžný/2 cenný/3 jedinečný E – znak tvořící estetickou hodnotu, P – znak tvořící přírodní hodnotu, H – znak tvořící harmonické vztahy v krajině, M – znak utvářející harmonické měřítko krajiny Vliv záměru: 0 – žádný vliv, 1 – mírný vliv, 2 – středně silný vliv, 3 – silný vliv, 4 – stírající vliv; Charakter vlivu (uvedeno za lomítkem): bez označení jde o přímý vliv, 0 – označuje nepřímý vliv, - označuje vliv potlačující, + označuje vliv posilující									

6.1.2 DÍLČÍ ČÁST B: TEMELÍNSKO

Charakteristické znaky prostoru Temelínsko									
Charakteristický znak		Projev	Význam	Cennost	E	P	H	M	Vliv
Znaky přírodní charakteristiky									
P.01	Charakteristicky utvářený pahorkatinný reliéf Týnské pahorkatiny oddělující údolí Vltavy, prostory vrchovin na okraji Písecké pahorkatiny a prostory Českobudějovické pánve tvořící lokální rozvodí	+	Z	1	x	x	x	x	0
P.02	Dominující zalesněný prostor s vrcholovými partiemi Vysokého Kamýku vymezující území na západní straně	+	Z	1	x	x	x	x	0
P.03	Hluboce zaříznuté údolí Vltavy se zalesněnými okraji vymezující území	+	Z	1	x	x	x	x	0
P.04	Přechodový prostor na okraji jihočeských pánví s typickými rybníky u Dříteneš, Malešic a Lhotky pod Horami	+	S	1	x	x	x	x	0
P.05	Do všech stran rozbíhající se síť drobných přítoků Vltavy a Bílého potoka doprovázených zelení	+	Z	1		x	x		0
P.06	Souvislé lesní porosty vytvářející severní, západní a východní okraje území	+	Z	1	x	x	x	x	0
P.07	Pravidelné „selské“ lesíky	+	S	1	x	x	x	x	0
P.08	Krajinná zeleň doprovázející liniové objekty v krajině (upravené vodní toky, komunikace, místy okraje polí)	+	D	1	x	x	x		0
P.09	Charakteristické břehové porosty doprovázející partie s rybníky	+	D	1	x	x	x		0
P.10	Drobné podmáčené louky navazující na rybníky a potoky	+	D	1	x	x	x		0
P.11	Sídelní zeleň dotvářející obraz většiny vsí, místy vytvářející prostory humen humna se sady (sady u Temelína) a krajinná zeleň doprovázející historické partie krajiny s tvrzemi (Býšov), sakrální kompozice (Křtěnov)	+	D	1	x	x	x		0
Znaky kulturní a historické charakteristiky									
K.01	Scelené, místy až rozsáhlé bloky orné půdy, které se vyznačují typickými znaky intenzifikace zemědělské výroby (bloky orné, technicky upravené vodní toky, místy patrné odvodňování krajiny	-	Z	1	x	x	x	x	0

Charakteristické znaky prostoru Temelínsko									
Charakteristický znak	Projev	Význam	Cennost	E	P	H	M	Vliv	
<i>Znaky přírodní charakteristiky</i>									
K.02	Drobné rybníky, jež místy tvoří soustavy (např. Býšov)	+	D	1	x	x	x		0
K.03	Sídelní struktura se soustavou drobnějších venkovských sídel nepravidelně propojených komunikacemi bez jednoznačné orientace k centrům	+	S	1	x		x	x	0
K.04	Charakteristické středověké vsi utvářené kompaktními návesními formacemi s dochovanými objekty historických chalup a domů s čitelnou historickou formou prostorového uspořádání v původním půdorysu	+	S	1	x		x	x	0
K.05	Nevhodné modernizace historických domů a chalup a necitlivé dostavby sídel znehodnocující jejich obraz v krajině	-	D	1	x			x	0
K.06	Zemědělské areály místy značně znehodnocující cenné partie sídel a jejich obraz v krajině (Dříteň, Chvalešovice, Malešice, Kočín)	-	D	1	x			x	0
K.07	Dochované tvrže nebo jejich zbytky v krajině a v okrajích sídel	+	D	2	x				0
K.08	Drobné sakrální objekty v sídlech i v krajině, zejména návesní kaple doplňující obraz interiéru řady vsí	+	D	1	x				0
K.09	Ojedinelé dominanty kostelů doplňující obraz sídla (Dříteň)	+	D	1	x				0
K.10	Krajinná dominanta kostela sv. Prokopa s navazující sakrální kompozicí se hřbitovem a prostor zámku Vysoký Hrádek u bývalé vsi Březí u Týna nad Vltavou, pietní místo;	+	D	2	x				0
K.11	Drobné nerušivé komunikace převážně menšího měřítka spojující sídla, vedené v historické stopě	+	S	1	x		x	x	0
K.12	Lokalita JE Temelín s charakteristickými objekty reaktorových bloků a chladicích věží dominující celému prostoru	-	S	2	x		x	x	2/+
K.13	Rozvodna u Kočína s navazujícími významně se uplatňujícími prvky technické infrastruktury nadzemního vedení ZVN a VVN s typickými stožáry	-	S	1	x		x	X	1/+
<i>Znaky prostorové charakteristiky</i>									
A.01	Středně, zejména k jihu otevřená místa až málo členěná krajinná scéna s řadou výhledů s výrazným zalesněným horizontem Mehelnické vrchoviny a	0	S	1	x		x	x	0

Charakteristické znaky prostoru Temelínsko									
Charakteristický znak		Projev	Význam	Cennost	E	P	H	M	Vliv
Znaky přírodní charakteristiky									
	nízkým horizontem zalesněných vrchů na okraji údolí Vltavy								
A.02	Mozaika velkých ploch scelené orné půdy doplněná drobnými lesy odlišného měřítka, místy s rybníky	0	S	1	x			x	0
A.03	Rušivé prvky technické infrastruktury (rozvodna u Kočina, četné stožáry VVN a ZVN)	-	S	2	x		x	x	1/+
A.04	Specifický obraz lokality JE Temelín dominující celému prostoru a promítající se do obrazů řady míst i scénérií s dominantami chladicích věží, vyznačující se rušivým uplatněním a nápadně odlišným měřítkem i charakterem	-	S	1	x		x	x	2/+
Legenda: Projev: pozitivní (+) / negativní (-) / neutrální (0) Význam: Z – zásadní / S – spoluurčující / D – doplňující Cennost: 1 běžný/2 cenný/3 jedinečný E – znak tvořící estetickou hodnotu, P – znak tvořící přírodní hodnotu, H – znak tvořící harmonické vztahy v krajině, M – znak utvářející harmonické měřítko krajiny Vliv záměru: 0 – žádný vliv, 1 – mírný vliv, 2 – středně silný vliv, 3 – silný vliv, 4 – stírající vliv; Charakter vlivu (uvedeno za lomítkem): bez označení jde o přímý vliv, 0 – označuje nepřímý vliv, - označuje vliv potlačující, + označuje vliv posilující									

6.1.3 VYSVĚTLENÍ K TABULKÁM HODNOCENÍ

Míra vlivu

Vyhodnocení uvádí, jakou měrou záměr ovlivňuje daný znak bez ohledu na to, jaké povahy znak je nebo jaký je jeho projev či cennosti. Míra vlivu je vyjádřena dle následující škály:

- **žádný vliv** – tzn. nebyl hodnocením zjištěn žádný zásah daného znaku, vliv se vyznačuje do tabulky hodnotou „0“ nebo „-“;
- **mírný vliv** – zjištěný zásah je nezanedbatelný, avšak je mírné povahy, tj nepatrně ovlivňuje nerušené uplatnění daného znaku s pozitivním projevem / nepatrně posiluje s rušivý projev daného znaku / nepatrně zmírňuje rušivý projev daného znaku. Vliv lze vnímat jen při bližším zkoumání, větším soustředěním se na obraz území, nebo jeho části. Vliv se vyznačuje do tabulky hodnotou „1“ nebo „X“;
- **středně silný vliv** – zjištěný zásah je významnější než u předchozího, není však tak významný, aby bylo možné říci, že jde o silný vliv. Vliv je dobře patrný, představuje dílčí narušení nebo dílčí ovlivnění nerušeného uplatnění znaku s pozitivním projevem / významněji posiluje uplatnění znaku s rušivým projevem / významně potlačuje uplatnění znaku s rušivým projevem, a to především lokálně nebo v dílčí části daného území DKP nebo jeho dílčí části. Změna je patrná „na první pohled“. Vliv se vyznačuje do tabulky hodnotou „2“ nebo „XX“;
- **silný vliv** – zjištěný zásah je jednoznačný a zřetelný, představuje významné celkové (trvalé) narušení uplatnění znaku s pozitivním projevem / silně a

zřetelně posiluje uplatnění znaku s rušivým projevem / významně celkově potlačuje uplatnění znaku s rušivým projevem, a to jak lokálně v rámci nějakého místa, tak i rámci území daného DKP nebo jeho dílčí části. Většinou se jedná o zásah znaků, jež spoluurčují nebo zásadním způsobem vytváří krajinný ráz daného místa či celého území nebo znaky význačné cennosti. Změna je patrná a rušivá „na první pohled“. Vliv se vyznačuje do tabulky hodnotou „3“ nebo „XXX“;

- **stírající vliv** – zjištěný zásah je natolik značný, daný celkovým potlačením nebo odstraněním znaku pozitivního projevu / značným posílením znaku s rušivým projevem / odstraněním nebo úplným potlačením znaku s rušivým projevem. Vliv je natolik patrný, že lze očekávat celkovou změnu obrazu či charakteru daného území DKP nebo jeho dílčí části. Zpravidla jde o zásah znaků zásadně ovlivňujících ráz krajiny nebo znaků spoluurčujících ráz krajiny vyšší cennosti. Vliv se vyznačuje do tabulky hodnotou „4“ nebo „XXXX“.

Charakter vlivu

- **přímý vliv** ovlivňující daný znak jeho potlačením nebo odstraněním;
- **nepřímý vliv** ovlivňující změnu krajinného rámce daného znaku;
- **posilující vliv** zesilující uplatnění určitého znaku v krajině;
- **potlačující vliv** upozadující uplatnění určitého znaku v krajině.

6.2 VLIVY NA OBRAZ VÝZNAMNÝCH KRAJINNÝCH PRVKŮ A ZCHŮ

Záměrem nejsou dotčeny přímo či nepřímo žádné významné krajinné prvky ani zvláště chráněná území.

6.3 VLIVY NA ÚZEMÍ PŘÍRODNÍCH PARKŮ

V DKP se území přírodního parku nenachází a záměr tak neovlivní ráz krajiny žádného přírodního parku.

6.4 SOUHRNNÝ VLIV NA KRAJINNÝ RÁZ DOKP

Základním cílem ochrany krajinného rázu je zachování zákonem deklarovaných hodnot. Jde tedy o:

- ✓ zachování estetické hodnoty krajinného rázu hodnoceného území,
- ✓ zachování přírodní hodnoty krajinného rázu hodnoceného území,
- ✓ zachování významných krajinných prvků,
- ✓ zachování zvláště chráněných území,
- ✓ zachování kulturních dominant krajiny,
- ✓ zachování harmonického měřítko krajiny,
- ✓ zachování harmonických vztahů v krajině,

- ✓ respektování případných ochranných podmínek přírodního parku či památkové zóny a rezervace stanovenými vyhláškou, nebo zásad ZÚR příslušného kraje.

6.4.1 SOUHRNNÝ VLIV NA HODNOTY KRAJINNÉHO RÁZU DEFINOVANÉ ZÁKONEM (ZOPK), ZÁKONNÁ KRITÉRIA

Vyhodnocení vlivů na zákonná kritéria uvádí přehledný souhrn vlivu záměru na jednotlivá kritéria uváděná zákonem ve vztahu k zajištění ochrany krajinného rázu včetně odůvodnění.

Vyhodnocení se opírá o zjištění vlivů na jednotlivé znaky základních charakteristik. Znak může být záměrem buď odstraněn, změněn, potlačen nebo posílen. Výsledkem odstranění, změny či potlačení znaků s pozitivně vnímaným projevem a posílením znaků s rušivým projevem dochází ke **změně** krajinného rázu, jež vede k jeho **snížení**. Zásahem znaků vytvářejících přírodní nebo estetickou hodnotu, dojde k jejich **snížení**, zásahem znaků vytvářejících harmonické měřítko či vztahy v krajině, nebo nežádoucím ovlivněním VKP, ZCHÚ či kulturní dominanty může být ohroženo jejich **zachování**.

Vyhodnocení dává jednoznačnou objektivizovanou odpověď opírající se o zjištění vlivů na jednotlivé charakteristické znaky, zda dochází ke změně krajinného rázu:

- snížením estetické nebo přírodní hodnoty,
- narušením VKP, ZCHÚ, kulturních dominant, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

Odůvodnění se opírá o předchozí vyhodnocení vlivu záměru na znaky jednotlivých charakteristik v kontextu daného kritéria.

Kritérium	Vyhodnocení vlivu (slovní)	Odůvodnění
Estetická hodnota	V rámci severní části DKP označené písm. B se záměr projeví posílením stávajícího obrazu lokality JE Temelín v krajině. Toto posílení lze hodnotit vzhledem k proporcím a charakteru objektů SMR ETE středně silné (část B: K.12, K.13 a A.03, A.04) V rámci jižní části DKP se záměr projeví především v přímých pohledech na lokalitu JE Temelín, posílí stávající odlišné měřítko JE Temelín a dominantní pohledové uplatnění. Vliv daný touto změnou obrazu lokality JE Temelín v kontextu všech uvedených záměrů lze hodnotit jako mírný a ojediněle středně silný (část A: K11 a A06).	Nejvýznamnější vliv SMR ETE lze očekávat především v jižních sektorech části B vymezeného DKP, kde je již estetická hodnota území významně ovlivněna stávajícím obrazem areálu JE Temelín. Po uvedených změnách (výstavba NJZ ETE, SVJP) se SMR ETE promítne především do celkového obrazu lokality JE Temelín, jemu budou dominovat především objekty chladicích věží (ETE1,2 a NJZ ETE). SMR ETE se stane nedílnou součástí obrazu lokality JE Temelín a společně s ostatními zmíněnými záměry posílí její celkový dopad na estetickou hodnotu krajiny. Posílení lze v kontextu všech změn hodnotit z prostoru Temelínska (především z jižních směrů a ze směru západního) jako středně silné. Z části DKP Dříteň – Chvalovice se vliv jeví ze vzdálenějších vyhlídek jako mírný, v přímých průhledech

Kritérium	Vyhodnocení vlivu (slovní)	Odůvodnění
	Ze vzdálenějších míst se záměr SMR ETE uplatní v kontextu uvažovaných změn mírně.	z bližších míst (především v jižních osách) se jeví ojediněle středně silný. Zásah SMR ETE do estetické hodnoty je dán především: kumulací objektů výrazně se odlišujícího měřítka, posílením stávajícího obrazu lokality JE Temelín uplatňujícího se v prostoru zemědělské venkovské krajiny s převahou menších vsí, dále do jisté míry potlačením přirozených kulturních dominant v území DKP (zejména v části A vymezeného DKP).
Přírodní hodnota	Záměr přírodní hodnotu neovlivní.	Záměr je situován tak, že nemění obraz stávajících přírodních prvků v krajině.
Harmonické měřítko krajiny	Záměr SMR ETE posílí stávající vliv JE Temelín na harmonii měřítek v krajině DKP. Posilující vliv lze očekávat jako středně silný (část B: A.03, A.04, část A: K11, A06). Ze vzdálených míst, odkud je patrný obraz lokality JE Temelín, se vnímání měřítka JE Temelín vlivem SMR ETE změní jen mírně a vliv je proto hodnocen jako mírný.	Harmonické měřítko v DKP v obou vymezených částech do jisté míry potlačují místy až velkoplošné bloky orné půdy, které jsou v kontrastu s měřítkem zástavby a zejména s měřítkem tradičních zemědělských usedlostí. Jde však o zaužívaný, všeobecně přijímaný vliv, kterému se výrazně odlišné měřítko JE Temelín vymyká. Záměr SMR ETE v kontextu uvažovaných změn tento vliv v rámci DKP významně posílí. Ze vzdálených míst areál SMR ETE (v závislosti na vzdálenosti) spíše splyne s celkovým obrazem lokality JE Temelín, kterému v kontextu všech uvedených změn budou dominovat výrazně se uplatňující chladič věže ETE1,2 a věže budoucího NJZ ETE a dále výškou i proporcemi výraznější objekty reaktorových bloků.
Harmonické vztahy v krajině	Objekty SMR ETE svým charakterem i funkcí odpovídají stávající funkci i charakteru objektů v lokalitě JE Temelín, a to včetně uvažovaných změn daných výstavbou NJZ ETE a rozšířením SVJP. SMR ETE tak posílí stávající zásah harmonického měřítka vlivem areálu JE Temelín, tento zásah lze hodnotit jako mírný.	Harmonické vztahy jsou v celém území DKP dány především vzájemným souladem prvků prostorové scény území, souladem jejich funkcí vycházejícím z faktu, že jde o zemědělskou a zemědělsko-lesní krajinu (v okrajích území) a v jižní části celého DKP zemědělskou krajinu významně doplněnou rybníky. Soulad lze spatřit i v měřítku vsí a jejich zástavby ve vztahu k plochám polí (zejména tam, kde jsou členěna tradičním způsobem). Akcentujícím prvkem tohoto souladu jsou v jižní

Kritérium	Vyhodnocení vlivu (slovní)	Odůvodnění
		části rybníky využívající řadu drobných vodních toků. V severní části řada potoků pramení, proto jsou zde rybníky ojedinělé a menší. Současný areál JE Temelín se již nyní odlišuje svým měřítkem, umístěním i funkcí, narušuje tak uvedené harmonické vztahy v krajině. Záměr výstavby SMR ETE se v tomto ohledu neprojeví přímo, ale společně s areálem JE Temelínna nějž bude navazovat, a to i v kontextu všech uvedených změn. Tento projev lze hodnotit jako mírný až středně silný (především z bezprostředně navazujících míst Temelínska), čímž záměr SMR ETE posílí stávající zásah JE Temelín do harmonického měřítka v krajině vymezeného DKP. Ze vzdálenějších míst lze ve vztahu k harmonickému měřítku vliv SMR ETE v kontextu současného i budoucího celkového obrazu lokality JE Temelín hodnotit jako mírný (vzhledem k celkovému rozsahu změn).
Významné krajinné prvky	Záměr nezasáhne významné krajinné prvky.	Vliv není očekáván.
Zvláště chráněná území (ZCHÚ)	Záměr nezasáhne zvláště chráněná území.	Vliv není očekáván.
Kulturní dominanty	Záměr neruší kulturní dominanty.	V území, kam je záměr situován nejsou kulturní dominanty přítomny.

6.5 KUMULATIVNÍ VLIVY

Předmětem hodnocení je záměr SMR ETE s ohledem na obraz stávající ETE1,2 a dále v kumulaci se záměry výstavby NJZ ETE (Nový jaderný zdroj v lokalitě Temelín) a rozšíření SVJP (Sklad vyhořelého jaderného paliva). Jak vyplývá z předložené dokumentace k uvedeným záměrům a na základě provedené analýzy viditelnosti a rozboru skutečné viditelnosti objektů stávajícího areálu JE Temelín, záměr výstavby objektů SMR ETE se projeví především z jižních a západních směrů, kdy nebude zakryt stávajícími objekty ETE1,2 (severní a severovýchodní směry), objekty uvažovaného záměru NJZ ETE (směry severní a severozápadní). Objekt SVJP objekty SMR ETE zakryje jen částečně severozápadními směry.

V kumulaci s uvedenými záměry areál navrhovaného SMR ETE vytvoří nedílný celek, který se stane součástí celkového obrazu lokality JE Temelín po všech uvedených změnách. Jako takový se v krajině projeví společně s objekty stávající ETE1,2, dále objekty

NJZ ETE a s objektem rozšířeného SVJP. Celkový obraz lokality JE Temelín bude změnami významně posílen (zejména objekty NJZ ETE), SMR ETE se projeví dílčím způsobem v jižních a západních směrech, v ostatních směrech se projeví nenápadně (východní směry z bližších míst a v přímých průhledech ze vzdálenějších míst) nebo se neprojeví vůbec (severní a severozápadní směry).

Charakteristika zjištěného kumulativního vlivu je shrnuta v následující tabulce:

Záměr SMR ETE	Stručná charakteristika zjištěného vlivu
Stávající ETE1,2	Jak ukazuje analýza viditelnosti a prokazují významná pohledová místa stávající objekty ETE1,2 záměr SMR ETE zcela zakrývají severními a severovýchodními směry, částečně zakrývají východními směry. Záměr SMR ETE je v těchto směrech nenápadně patrný jen dílčími průhledy mezi objekty ETE1,2. Zjištěný vliv záměru se jeví jako mírný až zanedbatelný. Nejvýznamněji se záměr uplatní jižním a jihozápadním směrem, a to díky svému umístění k jižnímu okraji stávajícího areálu JE Temelín.
NJZ ETE	NJZ ETE téměř zcela potlačí možné pohledové uplatnění SMR ETE severními a severozápadními směry. V ostatních směrech se obraz NJZ ETE uplatní společně s objekty SMR ETE a stávajícími objekty ETE1,2, ve směrech k západu a k jihu se objekty SMR ETE uplatní společně s NJZ ETE. Východním směrem budou objekty SMR ETE patrné vedle stávajícího ETE1,2.
SVJP	Objekt SVJP do jisté míry bude zakrývat především nižší objekty SMR ETE, a to pouze ve směru k severozápadu, vyšší objekty SMR ETE sklad nezakryje. Objekt skladu se pak společně se SMR ETE uplatní především jižními a západními směry a v dílčích průhledech především z bližších bodů z východních pohledů bude objekt skladu zakryt navrhovaným SMR ETE.

7 ZÁVĚREČNÉ SHRNUÍ

Předmětem této práce bylo zpracování hodnocení vlivu záměru výstavby SMR ETE na krajinný ráz ve smyslu citovaného zákona ZOPK, včetně vyhodnocení kumulativních vlivů stávajících dvou bloků ETE1,2 (4 chladicí věže o výšce 155 m), rozšíření SVJP ETE, plánovaného NJZ ETE ve výkonové alternativě 2 x 1700 MWe (4 chladicí věže celkem o výšce cca 180 m), se zohledněním publikovaných strategií ochrany krajinného rázu, užívaných metodik a analytických prací.

Záměr byl hodnocen jako celek v předpokládaných rozměrech jednotlivých uvedených objektů, a to včetně ventilačního komínu, kde může dojít ke změně výšky až na 150 m.

7.1 DOTČENÝ KRAJINNÝ PROSTOR A IDENTIFIKACE ZNAKŮ A HODNOT

Aby bylo možné provést relevantní hodnocení vlivu uvedeného záměru na krajinný ráz byl vymezen na základě analýzy viditelnosti, vztahů v krajině a terénních průzkumů záměrem potenciálně dotčený krajinný prostor (DKP). Cílem vymezení DKP byla především identifikace potenciálně zasažených znaků (rysů) a hodnot v odpovídajícím měřítku hodnocení a následně stanovení vlivu zmíněného záměru na tyto hodnoty. Hodnocení zohledňuje kontext budoucí podoby lokality JE Temelín jako celku se zhodnocením vlivu samotného SMR ETE.

Analýza viditelnosti ukázala, že se záměr SMR ETE projeví především jižními směry a směry k západu od řešené lokality stávajícího areálu JE Temelín, okrajově východními směry (především v bezprostředně navazujícím krajinném rámci). Severními směry bude záměr zakryt stávajícími objekty ETE 1,2 (směry k severu a severovýchodu), uvažovanými objekty NJZ ETE (směry k severozápadu). Z hlediska krajinného rázu záměr mění obraz stávajícího areálu JE Temelín, což bylo zohledněno v rozborech vztahů v krajině v rozborech širšího krajinného rámce.

DKP byl na základě provedených rozborů vymezen tak, aby zahrnoval všechny podstatné související části krajiny související s předmětnou lokalitou, kam je záměr situován. Dále bylo vymezeno celkem 18 významných pohledových míst z navazujících krajiny ze vzdáleností 7–25 km, odkud je možné pozorovat obraz JE Temelín, a to včetně uvažovaných změn. Prostor se nachází na rozhraní dvou rozsáhlých krajin:

- krajiny Středočeské pahorkatiny zasahující do území Týnskou pahorkatinou rozloženou podél údolí Vltavy a okraji Mehelnické vrchoviny vymezující severozápadní okraje DKP
- a severovýchodního výběžku krajiny Jihočeských pánví zasahující do území Chvalešovickou pahorkatinou.

Severní a východní část DKP (pro účely hodnocení nazvaná „Temelínsko“) je utvářena pahorkatinou rozloženou podél údolí Vltavy, jehož zeleně okraje z těchto strany zřetelně vymezují okraje DKP. Jižní a západní část území (pro účely hodnocení nazvaná „Dříteň-Chvalešovice“) je vymezena po méně znatelných předělech především na základě

analýzy viditelnosti a charakteru uspořádání krajiny a sídel, a především existence charakteristických prostorů s rybníky. Vzhledem k odlišnosti obou částí byly v rámci DKP pro hodnocení vymezeny dvě dílčí části, které jsou charakterově odlišné (viz následující mapa).

7.2 ZNAKY KRAJINNÉHO RÁZU VYMEZENÝCH DÍLČÍCH ČÁSTÍ DKP

V rámci hodnocení byly identifikovány znaky v obou dílčích částech území DKP, které by mohly být dotčeny změnou obrazu a vztahů v území danou záměrem v kontextu hodnot krajinného rázu ve smyslu §12 ZOPK. Tyto znaky byly uspořádány do tří kategorií:

- znaky přírodní charakteristiky,
- znaky kulturní a historické charakteristiky,
- znaky prostorové charakteristiky,

ve smyslu citovaného ZOPK.

Každý identifikovaný znak byl popsán charakteristikou, tj. čím je utvářen, mírou přítomnosti (nápadností) a mírou vztahu k charakteru krajiny dané dílčí části DKP, tzn. význam. Byla stanovena kvalita jeho přítomnosti v území a vztahu k charakteru krajiny, tzn. projev. Dále byla stanovena jeho hodnota v území, tzn. cennost. Ke každému identifikovanému znaku byly přiřazeny atributy zákonných kritérií, tj. zda znak spoluvytváří estetickou (E) či přírodní hodnotu (P), harmonické vztahy (H) a měřítko v krajině (M).

7.3 HODNOCENÍ VLIVU ZÁMĚRU NA KRAJINNÝ RÁZ

Způsob hodnocení

Hodnocení bylo provedeno ve dvou fázích:

1. Dílčí hodnocení vlivu záměru na jednotlivé znaky
2. Souhrnné vyhodnocení vlivu na jednotlivé znaky ve vztahu ke kritériím ochrany krajinného rázu vyplývajícím z citovaného §12 ZOPK.

Přítom vodítkem pro souhrnné hodnocení byly exaktní výsledky analýzy viditelnosti uvádějící tzv. pohledový impakt, tj. rozsah území v němž se změna daná záměrem projeví.

Vyhodnocení vlivu na jednotlivé charakteristické znaky

Hodnocení bylo provedeno ve smyslu uvedené metodiky, a to způsobem porovnání daného znaku se záměrem a stanovení možné síly vlivu záměru na daný znak ve stupnici

- 0 – žádný vliv – kdy záměr neovlivňuje přímo ani nepřímo projev, význam či cennost daného znaku;
- 1 – mírný vliv – kdy záměr může mírně ovlivnit přímo nebo nepřímo projev, význam či cennost daného znaku (narušením širšího obrazu souvisejícího s daným znakem nebo z větší vzdálenosti);

- 2 – středně silný vliv – kdy záměr může znatelně ovlivnit přímo nebo nepřímo projev, význam či cennost daného znaku (uplatněním, které daný znak v krajině částečně potlačí, nebo změny konfiguraci v níž se daný znak projevuje a díky níž má stanoven svůj význam i cennost);
- 3 – silný vliv – kdy záměr může významně přímo nebo nepřímo projev, význam či cennost daného znaku (jeho potlačení v krajině, projevem v rámci krajinné scenérie, která souvisí s daným znakem, uplatněním se vůči významu či projevu daného znaku apod.);
- 4 – stírající vliv – kdy záměr může přímo potlačit význam či cennost daného znaku v krajině.

Vliv záměru na jednotlivé znaky byl hodnocen nejen z pohledu síly vlivu, ale i z pohledu charakteru vlivu, zda je daný vliv

- přímý, tj. takový vliv, který se projevuje přímo v obrazu nebo ve vztazích daného znaku v kontextu hodnot krajinného rázu území;
- nepřímý, tj. kdy se vliv záměru projevuje v určité části krajinného kontextu a díky tomuto projevu daný znak ovlivní v jeho významu, projevu či cennosti.

Dále ve vztahu k projevu daného znaku byl hodnocen vliv

- potlačující – kdy záměr potlačí význam, projev či cennost daného znaku v kontextu krajinného rázu území
- posilující, tj. kdy naopak posílí význam či projev daného znaku v kontextu krajinného rázu území.

Zjištěné vlivy

Hodnocením bylo identifikováno v rámci dílčí části DKP

- A: Dříteň-Chvalešovice – celkem 8 znaků přírodní charakteristiky, 13 znaků kulturní a historické charakteristiky a 6 znaků prostorové charakteristiky.
- B: Temelínsko – celkem 11 znaků přírodní charakteristiky, 13 znaků kulturní a historické charakteristiky a 4 znaky prostorové charakteristiky.

Zjištěné vlivy na dílčí část území DKP A: Dříteň-Chvalešovice:

Zásah identifikovaných znaků přírodní charakteristiky nebyl zjištěn, především proto, že záměr nezasahuje do přírodních prvků v krajině dílčí části DKP.

Zásah znaků kulturní a historické charakteristiky se projevil u identifikovaného znaku K.13 (Obraz lokality JE Temelín promítající se do řady scenérií, uzavírající nebo ovlivňující jejich obraz především severními směry s dominantami chladicích věží) a to tak, že záměrem dojde k mírnému posílení vnímání obrazu industriálního bloku JE Temelín v krajině v kontextu všech uvedených předložených změn vůči ostatním částem krajiny.

Zásah znaků prostorové charakteristiky se projevil u identifikovaného znaku A.06 (Rušivé prvky technicistní povahy narušující obraz krajiny – JE Temelín, četné stožáry VVN a ZVN, rozvodna) a to tak, že záměrem může dojít až ke středně silnému vlivu na

celkový projev dominantního obrazu industriálního bloku JE Temelín v krajině v kontextu všech uvedených předložených změn.

Zjištěné vlivy na dílčí část území DKP B: Temelínsko:

Zásah identifikovaných znaků přírodní charakteristiky nebyl zjištěn, především proto, že záměr nezasahuje do přírodních prvků v krajině uplatňujících se v krajinném rázu.

Zásah znaků kulturní a historické charakteristiky se projevil u identifikovaných znaků K.12 (Lokalita JE Temelín s charakteristickými objekty reaktorových bloků a chladicích věží dominující celému prostoru) a K.13 (Rozvodna u Kočina s navazujícími významně se uplatňujícími prvky technické infrastruktury nadzemního vedení ZVN a VVN s typickými stožáry) a to tak, že záměrem dojde až ke středně silnému posílení vnímání obrazu industriálního bloku JE Temelín v krajině v kontextu všech uvedených předložených změn vůči ostatním částem krajiny především proto, že se záměr v dané části DKP projeví z menších vzdáleností a bude nápadnější.

Zásah znaků prostorové charakteristiky se projevil u identifikovaného znaků A.03 (Rušivé prvky technické infrastruktury (rozvodna u Kočina, četné stožáry VVN a ZVN) a A.04 (Specifický obraz lokality JE Temelín dominující celému prostoru a promítající se do obrazů řady míst i scénérií s dominantami chladicích věží, vyznačující se rušivým uplatněním a nápadně odlišným měřítkem i charakterem) záměrem může dojít až ke středně silnému vlivu na celkový projev dominantního obrazu industriálního bloku JE Temelín v krajině v kontextu všech uvedených předložených změn především proto, že se záměr v dané části DKP projeví z menších vzdáleností a bude nápadnější.

Shrnutí výsledků hodnocení

Jak ukázaly analýza viditelnosti, rozbor vztahů v krajině a následné terénní šetření, záměr se projeví především jako nedílná logicky navazující součást celkového obrazu lokality JE Temelín v kontextu uvažovaných změn (tj. výstavby SVJP a NJZ ETE). Objekty SMR ETE se měřítkem a charakterem v rámci celkového obrazu areálu nijak neliší a pohledově se uplatní především jižními směry a ve směru k západu, ojediněle východními směry. Severními směry budou objekty navrhovaného SMR ETE zakryty především stávajícími objekty ETE1,2 a objekty navrhovaného NJZ ETE.

Hodnocením bylo zjištěno především následující:

- objekty SMR ETE se zobrazí společně s ostatními objekty (včetně uvažovaných) lokality JE Temelín a dojde tak ke změně obrazu této lokality v krajině;
- tato změna bude patrná především v místě a v krajině se projeví ve výseči JV – J – JZ – Z;
- díky tomu dojde především k posílení stávajících vlivů lokality, představovaných nyní vlivy současného areálu JE Temelín, na krajinný ráz, resp. jeho estetickou hodnotu, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině;
- tento posilující vliv je v kontextu všech výše uvedených změn (v kumulaci s nimi) hodnocen jako mírný až středně silný vliv SMR ETE ve vztahu k celkovému obrazu stávajícího areálu JE Temelín (měřítku, charakteru a konfiguraci jeho objektů) i ve vztahu k lokalitě JE Temelín v kontextu všech zmíněných změn;

- ventilační komín se v předpokládané výšce (56 m) uplatní jako součást obrazu záměru na pozadí celého areálu JE Temelín, v maximální uvažované výšce (cca 150 m) se předpokládá jeho splynutí s celou industriální krajinou předmětné lokality.

7.4 ZÁVĚR

Hodnocením bylo zjištěno, že předložený záměr ovlivní především krajinný ráz místa reprezentovaného vymezeným dotčeným krajinným prostorem tak, že posílí stávající obraz JE Temelín a stejně tak se projeví v kontextu předložených záměrů v předmětné lokalitě. Tento vliv je hodnocen ze vzdálenějších míst jako mírný a z bezprostředně navazujících míst mírný až středně silný. Což znamená, že změna především posílí stávající i budoucí uplatnění obrazu industriálního bloku v krajině a tím posílí jeho stávající vlivy na krajinný ráz, zejména z pohledu harmonických vztahů a harmonického měřítko v krajině a potlačením estetické hodnoty krajinného rázu vymezeného DKP.

Záměrem dojde ke změně celkového obrazu lokality JE Temelín v krajině, tato změna je v kontextu uvažovaných výše uvedených záměrů z hlediska krajinného rázu přijatelná. Na základě toho lze konstatovat, že záměr je z hlediska ochrany krajinného rázu ve smyslu §12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, únosný.

Mgr. et Ing. Roman Bukáček,
Studio B&M

8 OBSAH

1	CÍLE A PŘEDMĚT POSOUZENÍ	3
2	CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU	4
2.1	Stručný popis záměru	4
2.2	Situace.....	5
2.3	Územní plán Temelín.....	7
2.4	Objekty posuzované v rámci kumulativního vlivu na krajinný ráz.....	8
2.4.1	ETE1,2.....	8
2.4.2	NJZ ETE	8
2.4.3	Sklad vyhořelého jaderného paliva, SVJP ETE	9
2.5	Základní charakter záměru ve vztahu ke krajinnému rázu, určení možných vlivů	11
3	METODIKA HODNOCENÍ A POUŽITÉ POJMY	13
3.1	Základní pojmy vycházející ze zákona č. 114/1992 Sb.	14
3.2	Další používané pojmy v následném hodnocení	15
4	VYMEZENÍ DOTČENÉHO KRAJINNÉHO PROSTORU	17
4.1	Rozbory území.....	17
4.1.1	Rozbor širšího krajinného rámce	17
4.1.2	Rozbor pohledového uplatnění záměru, analýza viditelnosti	18
4.2	Rozbor Vztahů v krajině.....	25
4.2.1	Funkční vztahy ovlivňující obraz krajiny	25
4.3	Shrnutí rozborů	26
4.4	Vymezení dotčeného krajinného prostoru (DKP)	27
4.5	Vymezení významných pohledových míst	32
4.6	Vymezení dílčích částí DKP	38
5	CHARAKTERISTIKA SOUČASNÉHO STAVU KRAJINY DOKP VE VZTAHU K ZÁMĚRU	40
5.1	Dílčí část A: Dříteň – Chvalešovice	40
5.2	Dílčí část Temelínsko	42
5.3	Generel krajinného rázu Jihočeského Kraje	45
5.3.1	Oblast ObKR 12 – Bechyňsko-Vltavotýnsko	45
5.3.2	Oblast ObKR 14 – Českobudějovická pánev	46
6	HODNOCENÍ VLIVU ZÁMĚRU NA KRAJINNÝ RÁZ	48
6.1	Vyhodnocení vlivu záměru na uvedené znaky vymezených dílčích částí DKP	48
6.1.1	Dílčí část A: Dříteň – Chvalešovice	48
6.1.2	Dílčí část B: Temelínsko.....	51
6.1.3	Vysvětlení k tabulkám hodnocení	53
6.2	Vlivy na obraz významných krajinných prvků a ZCHÚ	54
6.3	Vlivy na území přírodních parků	54
6.4	Souhrnný vliv na krajinný ráz DoKP	54
6.4.1	Souhrnný vliv na hodnoty krajinného rázu definované zákonem (ZOPK), zákonná kritéria ..	55
6.5	Kumulativní vlivy	57
7	ZÁVĚREČNÉ SHRUTÍ.....	59
7.1	Dotčený krajinný prostor a identifikace znaků a hodnot.....	59
7.2	Znaky krajinného rázu vymezených dílčích částí DKP.....	60
7.3	Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz	60
7.4	Závěr	63
8	OBSAH.....	64

